

ЦЕНТЪР ЗА
ИЗСЛЕДВАНЕ НА
ДЕМОКРАЦИЯТА

Правна уредба на публично-частните партньорства

София, април 2007

ISBN: 978-954-477-147-8

**©2007 Център за изследване на
демократията**

Всички права запазени.

ул. „Александър Жендов“ 5,
1113 София

тел. (+ 359 2) 971 3000,

факс (+ 359 2) 971 2233

www.csd.bg, csd@online.bg

Тази публикация е осъществена
с подкрепата на
Център за международно частно
предприемачество

Съдържание:

Резюме.....	4
I. Правна уредба на публично-частното партньорство.....	5
II. Дефиниции.....	7
III. Процедура.....	10
IV. Субекти, които могат да участват.....	12
V. Защита.....	13
Публично-частното партньорство в различните държави.....	15
АВСТРИЯ.....	15
ВЕЛИКОБРИТАНИЯ.....	18
ГЕРМАНИЯ.....	22
ГЪРЦИЯ.....	26
ИРЛАНДИЯ.....	31
ИТАЛИЯ.....	35
КАНАДА.....	41
ПОЛША.....	44
САЩ.....	52
ФРАНЦИЯ.....	57
ЧЕХИЯ.....	65
Използвана литература.....	70

Резюме

В направения анализ е разгледана правната уредба на публично-частните партньорства в Австрия, Великобритания, Германия, Гърция, Италия, Ирландия, Канада, Полша, САЩ, Франция и Чехия.

В областта на взаимодействието между частноправните и публичноправните субекти, известна под наименованието “Обществени доставки”¹ (“Public Procurement”) съществува регламентация на отношенията на ниво ЕС. Тя се съдържа в две директиви на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз. **Директива 2004/17/ЕС** от 31 март 2004 година има за цел координиране на процедурите за сключване на договори за обществени доставки в сферите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги. Втората **Директива 2004/18/ЕС** от 31 март 2004 година има за цел координиране на процедурите за сключване на договори за строителство, услуги и доставки. Директивите по силата на правото на ЕС са **задължителни** “по отношение на резултата, който трябва да бъде постигнат”.

В областта на публично-частното партньорство на 30.04.2004 г. Европейската комисия публикува **Зелена книга за публично-частните партньорства и правото на ЕС относно публичните договори и концесиите** (Green Paper On Public-Private Partnerships And Community Law On Public Contracts And Concessions). В документа се дава обобщена дефиниция на публично-частното партньорство (която не е със законодателна сила) и се разглеждат неговите основни характеристики. Публично-частното партньорство (ПЧП) се дефинира като „форми на сътрудничество между публичните власти (public authorities) и частни партньори (the world of business), които имат за цел осигуряване на капитала/финансирането, строителството, ремонта/възстановяването, управлението и поддръжката на инфраструктурата или доставянето на услуги”. Основните характеристики на публично-частното партньорство съгласно Зелената книга са: относително дълъг период на правоотношенията; специфика в метода на финансиране – от части от частноправния субект. Ролята на публичноправния субект се съсредоточава основно върху дефинирането на предмета на партньорството (съобразно публичния интерес),

¹ С термина “обществени доставки” се означават както някои концесии, така и някои обществени поръчки по смисъла на българското право. В конкретния случай и по-надолу съзнателно не е използвана българската законодателна терминология поради факта, че понякога в правото на ЕС термините имат различно по обхват значение.

качеството на осъществяваните услуги и ценовата политика, цялостен мониторинг върху заложените в проекта цели. Рискът се разпределя между публичния и частния партньор, без това непременно да означава, че частноправният партньор поема основната (или по-голяма) част от риска. Точното разпределяне на риска се определя съобразно конкретния случай.

В по-широк международен план – в рамките на Комисията по международно търговско право на Обединените нации (УНСИТРАЛ), се разработва Модел на законови разпоредби относно частно финансираните инвестиционни проекти, последната оповестена редакция на който е от 2003 година. Моделът все още не е оказал въздействие върху законодателството на конкретни държави. Световната банка има разработени множество практически наръчници за организиране и изпълнение на проекти на основа на публично-частно партньорство, които са свободно достъпни за ползване.

I. Правна уредба на публично-частното партньорство

В **Австрия** съществува закон, който регламентира обществените поръчки и концесиите и въвежда в правото на Австрия Директиви 17 и 18 на Европейската Общност.

Във **Великобритания** правната уредба на публично-частните партньорства се подчинява на Правителствени актове като цялата необходима информация и документация се съдържа на уебсайта на Хазната (Treasury²). Основните документи са „Частна финансова инициатива (ЧФИ): заздравяване на дългосрочните партньорства” и „Уеднаквяване на договорите: ЧФИ”.

В **Германия** съществува закон за ускоряване на използването на публично-частните партньорства и за подобряване на нормативната база в тази област от 1 септември 2005 г. Законът изменя редица други правни норми в Германия, които имат отношение към публично-частните партньорства: Закон за ограниченията в конкуренцията, Наредба за разпределението, Закон за частното финансиране на инфраструктурата, Наредба за бюджета, Закон за инвестициите и някои данъчни закони (за федералния данък при прехвърляне на собственост и за притежаване на собственост).

² Министерството на финансите на Великобритания.

Правната уредба на публично-частното партньорство в **Гърция** се съдържа в Закона за публично-частното партньорство (LAW 3389/22.09.05). Той съответства на Директиви 17 и 18 на ЕС.

В **Италианското** законодателство публично-частните партньорства са уредени в Кодекс за публичните договори, отнасящи се за дейности, услуги и доставки в приложение на директиви 2004/17/ЕС и 2004/18/ЕС.

В **Ирландия** правната уредба на публично-частното партньорство се съдържа в няколко нормативни акта: Закон за Националната агенция за финансово развитие, 2002 г.; Закон за публично-частното партньорство и Закон за транспорта (железопътната инфраструктура). В областта на обществените поръчки се прилагат Наредбата на Европейските общности за възлагане на договори в обществената сфера (European Communities Award Of Public Authorities' Contracts Regulations 2006), която е съобразена с Директива 2004/18/ЕС на ЕС и Наредбата за доставки в сектора на комуналните услуги (Utilities Sector Procurement Regulations), съобразен с Директива 2004/17/ЕС на ЕС.

В **Канада** правната уредба включва Закон за обществените строежи и правителствените услуги от 1996 г., Рамкова политика за публично-частните партньорства на правителството на Квебек, а в системата на Канадското “Общо право” има и някои прецедентни съдебни решения в областта на ПЧП.

В **Полша** Законът за публично-частното партньорство е приет на 17 юни 2005 г. Правната уредба на обществените поръчки се съдържа в Закона за обществените поръчки (ACT of 29 January 2004, Public Procurement Law). Той е изменян на два пъти през 2005 г. с цел да бъде съобразен с директивите на Европейския съюз в областта на обществените поръчки 2004/17/ЕС и 2004/18/ЕС.

В **САЩ** Правната уредба на публично-частното партньорство е на ниво законодателство на отделните щати, като е обособена в различни сектори, например транспортен.

Във **Франция** разглежданата проблематика се съдържа в Наредба номер 2004 – 559 от 17.06.2004 относно договорите за партньорство

В **Чехия** има Закон за концесионните договори и процедурите за разпределение на концесиите от 14 март 2006 г. и Закон за обществените договори от 14 март 2006 г.

В **държавите-членки на ЕС**, както и в **България**, е въведена *Директива 2004/18/ЕС* (а също и *Директива 2004/17/ЕС*, която по сходен начин регулира

договорите, сключвани от оператори /и публични, и частни/ във водния, енергийния, транспортния сектор и в областта на пощенските услуги). Директивата не предписва точен нормативен модел, така че в някои държави това е станало с един закон, а в други – с няколко. В **България** поради конституционните изисквания, свързани с **концесиите** /чл. 18 от Конституцията/, въвеждането на Директива 2004/18/ЕС е извършено с два закона – Закона за обществените поръчки и Закона за концесиите. Подобен подход не е чужд и на други държави-членки, например Чехия.

Като се има предвид по-дългосрочния характер на правоотношенията по концесиите в сравнение с тези, породени от договори за обществени поръчки, както и поради възмездността при концесиите, която се постига не чрез парично плащане към частния партньор, за разлика от обществените поръчки, публично-частното партньорство попада преди всичко в приложното поле на концесиите от гледна точка на българското законодателство. Поради това и всяка бъдеща допълнителна уредба на публично-частното партньорство следва да има приложно поле, различно от това на Закона за концесиите.

II. Дефиниции

В **Австрия** като публично-частно партньорство се дефинират всички обществени начинания, които са финансирани от публични структури и се изпълняват от субекти на частното право, както и концесиите за строителство и услуги. Не се предвижда друга форма на партньорство.

Във **Великобритания** публично-частното партньорство е известно под наименованието „Частна финансова инициатива” (ЧФИ). За него няма легална дефиниция. Представлява една от формите на договаряне между държавата и други субекти за публично предоставяне на стоки, услуги и строителство – известни под наименованието „Обществени доставки”³. Едновременно с това ЧФИ се ръководи от отделен ресор в Хазната, различен от този на “Обществените доставки”.

В **Гърция** съгласно легалната дефиниция ПЧП е възможността „публичноправни субекти да участват в писмени търговски договори за партньорство с частноправни субекти за изпълнението на проект или предоставянето на услуга”.

³ Както беше споменато по-горе обществени доставки (Public Procurement) в този случай означава всички случаи оносно който се прилагат Директиви 17 и 18, което е по-широко от обществените поръчки (Public Procurement) в България.

В **Италия**, когато става дума за публично-частни партньорства, се говори за публични договори. Според легалната дефиниция това са договорите, които са сключвани чрез даване на търг или даване на концесия, имащи за предмет придобиването на услуги, или на доставки, или изпълнението на строителни дейности, обявени на търг, от присъждащите организации или от присъждащите субекти.

В **Ирландия** в дефиницията за ПЧП детайлно се изброяват дейностите на публичноправния субект, при извършването на които той може да участва в ПЧП.

В **Германия** има прецизна дефиниция на понятието за ПЧП – това е една дълготрайна, договорно регулирана съвместна работа между публичния и частния сектор за изпълнението на обществени задачи, при която изискуемите ресурси (ноу-хау, организация, капитал, човешки ресурси) се разпределят между партньорите за даден проект като подялбата на риска зависи от компетентността в управлението на рисковете на частния партньор.

В **Канада** също има дефиниция на понятието за ПЧП. То е дългосрочен договор, при който обществен орган работи заедно с образуване от частния сектор, за да проектира, построи или управлява проекти на публичната администрация. В договора трябва да са определени разпределението на отговорностите, на риска и на печалбата, както и целите за подобряване на предоставянето на обществени услуги. Финансирането се предоставя от частния сектор.

В **Полша** ПЧП се разглежда като форма на изпълнение на задачи съгласно установените със Закона за ПЧП процедури и принципи, ако това дава полза за публичния интерес, която превишава облагите от други методи при изпълнение на тези задачи. Ползата за публичния интерес се изразява в намаление на разноските за публичноправния субект, по-високо ниво на предоставянето на услуги или по-малко затруднения за околната среда.

В **САЩ** няма легална дефиниция за ПЧП. В административната практика се счита, че публично-частното партньорство е споразумение между публична агенция (федерална, щатска или на местното самоуправление) и правни субекти от частния сектор. Чрез това споразумение уменията и активите на всеки от секторите (публичният и частният) се споделят при доставката на услуги или съоръжения в полза на обществеността. Освен ресурсите всяка от страните споделя рисковете и изгодите при доставка на услугите и/или съоръжения.

Във **Франция** договорите за партньорство са административни договори, чрез които Държавата или друго публично образуване възлага на трето лице, за период,

определен в зависимост от продължителността на погасяването на инвестициите или получените условия за финансиране, една цялостна задача, отнасяща се до финансирането на дейности или на снабдяване, необходимо в областта на публичните услуги; изграждането или трансформирането на дейностите или снабдяването. Също така тя може да се отнася и до тяхната поддръжка, попълнение, експлоатация или ръководене и в случай на нужда и на други престации на услуги, произтичащи от упражняването от публичната институция на компетенциите, с които е натоварена, свързани с предоставяне на публична услуга.

В **Чехия** понятието за ПЧП не е изрично дефинирано. Приложното поле обхваща петролната промишленост, топлофикацията, електродобивната и електроразпределителна промишленост, водното регулиране, обществения транспорт и транспортната инфраструктура, пощенските услуги, добивната промишленост, строителството на летища, военни и граждански пристанища или други терминали на въздушния, морския или речния транспорт.

В **България** от систематическото тълкуване на чл. 13 и 14 от Закона за концесиите, както и на съответните дефиниции, съдържащи се в чл. 1 от Директива 2004/18/ЕС следва, че:

1) по отношение на обектите - **изключителна държавна собственост**, друга форма на публично-частно партньорство освен концесиите не може да се допусне поради изискванията на чл. 18, ал. 5 от Конституцията, и

2) по отношение на обектите – **публична държавна или общинска собственост** допускането на друга форма на публично-частно партньорство е възможно, но създаването на нова форма ще наложи и значителни изменения в концепцията за публична собственост, възприета в законодателството – Закон за държавната собственост и Закон за общинската собственост, в съответствие с тълкуванията на Конституционния съд.

Така остава възможността за уреждане на други форми на публично-частно партньорство извън концесиите на основата на обекти – **частна държавна или общинска собственост или собственост на публичноправни организации**. Тези форми не могат да имат за предмет изграждане или поддържане на обекти – частна държавна или общинска собственост или собственост на публичноправни организации, свързани с извършване на стопанска дейност, срещу получаване на експлоатацията им /и приходите от нея/ или заплащане на парично възнаграждение, защото по смисъла на

българското право и изискванията на Директива 2004/18/ЕС в първия случай това би било концесия, а във втория – обществена поръчка.

Публично-частните партньорства, когато се отнасят до някои от горните обекти, свързани с извършване на стопанска дейност, и не е концесия или договор за обществена поръчка, могат да бъдат под формата или на **смесено дружество** (между публичния субект и частния партньор), или на **съвместно изграждане на обекта** и след това **съпритежаването му при съвместна експлоатация или разделянето му** (с което ще се прекрати и партньорството). Когато обектът не е свързан преимуществено с извършване на стопанска дейност, публично-частното партньорство може да се изрази в изграждане или поддържане на целия обект срещу предоставяне на експлоатацията на части от него с второстепенно значение от гледна точка на предназначението на обекта, които обаче имат стопанско предназначение. Регулирането на тези форми на публично-частно партньорство има висок анти-корупционен потенциал пред вид честите злоупотреби в миналото при създаването на смесени дружества на държавата с частния сектор.

III. Процедура

В **Австрия** възможните процедури за предоставяне на обществени договори⁴ са: откритата процедура, ограничената процедура с предварително проучване на кандидатите, ограничената процедура без предварително проучване на кандидатите, пряко договаряне с предварително проучване и неограничен брой кандидати, пряко договаряне без предварително проучване, рамково споразумение, динамична система за избор, конкурентен диалог и директно разпределение.

Възлагащият орган има право на относителна свобода да избере процедура, като за отделните видове договори се предвиждат определен брой възможни приложими процедури.

Във **Великобритания** процедурата протича в седем фази: обявление в официалния вестник на ЕС; издаване на „Предварително ограничаващ въпросник“, който бива използван, за да се определи кратък списък на кандидатите, с които да бъдат продължени преговорите; издаване на „Покана за преговори“, в която

⁴ Обществените договори са както тези за доставката на стоки или услуги или за строителство (т.е. обществените поръчки по смисъла на българското законодателство), така и тези за предоставяне на концесии.

официално са посочени и подробно са описани изискванията, търговските условия, свързани с проекта и начина, по който офертите („отговорите” на покана) ще бъдат оценявани; предоставяне от кандидатите на офертите и оценяването им от публичния орган според критериите, посочени в Поканата; избор на кандидат; сключване на договор, при който финансирането се предоставя от частния субект.

В **Германия** процедурите за възлагане са открита процедура, ограничена процедура, процедура на договаряне и състезателен диалог, като принципът е да се използва откритата процедура, освен ако изрично е предвидено друго.

В **Гърция** възлагането на ПЧП е подчинено на правилата за възлагане на обществени поръчки на Европейския съюз (ЕС). Законът прогласява принципите на равно третиране, прозрачност, пропорционалност, защита на публичните интереси, защита на правата на частноправния субект, свободна конкуренция, защита на околната среда и на устойчивото развитие. Видовете процедури по възлагане са: открита процедура, ограничена процедура, състезателен диалог и процедура на договаряне.

В **Канада** процедурата за осъществяване на ПЧП е само една, но има множество форми на ПЧП - проектиране-строителство, договор за управление и поддръжка, проектиране-строителство-финансиране-управление, построяване-притежаване-управление, построяване-притежаване-управление-прехвърляне, купуване-построяване-управление, оперативна лицензия или само финансиране. В Канада има Канадски съвет за ПЧП, който работи за утвърждаването на ПЧП-механизма и се състои от представители и на частния и на публичния сектор.

В **Италия** са възможни основно следните процедури: открита процедура; ограничена процедура; процедура на договаряне с публикуване; процедура на договаряне без публикуване; състезателен диалог; рамков договор; динамична система за закупуване; процедура на договаряне; проектантски конкурси.

Във **Франция** се прилагат две процедури - състезателен диалог и събиране на оферти - като за прилагането на някое от двете трябва да са постигнати определени условия.

В **Чехия** възможните процедури за разпределение на обществените договори⁵ са: открита процедура, процедура с ограничен брой кандидати, процедура на договаряне с публикуване, процедура на договаряне без публикуване, състезателен диалог, опростена процедура за договорите със стойност под прага, рамков договор,

⁵ От името на Закона за обществените договори (Act on Public Contracts). Формулировката на закона не дава основание да се правят паралели с българския термин “обществена поръчка”.

динамична система за закупуване, електронен търг, разделяне на договора на части и проектантски конкурси. Възложителят трябва да използва откритата или ограничената процедура, освен когато е предвидено друго.

IV. Субекти, които могат да участват

В **Австрия** ПЧП има от една страна публичен субект, а от друга – частноправен. Не е предвидена възможност процедурите да се инициират от субекта на частното право.

Във **Великобритания** възложител може да бъде Правителството, местните власти или други публични или установени със закон институции. Другата договаряща страна може да бъде всяко лице.

При ПЧП в **Германия** от едната страна винаги е публично тяло, а от другата - частноправен субект. Не е предвидена възможност последният да инициира процедурата за ПЧП.

В **Гърция** за целите на Закона за ПЧП публични публичноправни субекти (Public Entities') са: а. държавата; б. организации на местното самоуправление; в. (други) юридически лица на публичното право; г. смесени дружества, чийто основен дял принадлежи изцяло на лицата по букви от "а" до "в" или други смесени дружества.

В **Италия** възложители могат да бъдат: държавни учредения; териториални публични организации; други публични организации, чиято дейност не е стопанска; други обединения на публичното право; асоциации, съюзи, консорциуми, учредени или конституирани от гореизброените субекти. Субектите, на които могат да бъдат възложени публичните договори, са: индивидуалните предприемачи, занаятчиите, търговските дружества, както и кооперациите (кооперативни дружества); други обединения, които са създадени въз основа на различни нормативни актове; временни обединения на дружества⁶.

В **Канада** ПЧП могат да се предлагат освен от публичния сектор и от Канадския съвет за ПЧП. Изпълнители са субектите на частното право, но не е предвидена възможност те да инициират процедурата за осъществяване на ПЧП.

⁶ Има се предвид обединения на различни дружества (например търговски дружества – като ООД, АД по българското право), учредени според правото на Италия, които се обединяват единствено с цел участие в процедурата за получаване на публичен договор.

В **Полша** публичноправен партньор (public entity) са: органи на държавната администрация; органи на местното самоуправление и техните сдружения; държавни училища; автономни публични здравни заведения; Полската академия на науките и организации, основани от нея; държавни юридически лица или такива на местното самоуправление, изпълняващи публични задачи, с изключение на търговци, банки и търговски дружества. В понятието **частен партньор** (private partner) се включват следните правни субекти: търговец; неправителствени организации; църковни и други религиозни сдружения; чуждестранни юридически лица, ако са търговци по смисъла на закона по регистрацията им и отговарят на условията за извършване на търговска дейност в Република Полша.

Във **Франция** могат да участват лица, които не са изрично изключени според законодателството и имат достатъчно технически, професионални и финансови възможности.

В **Чехия** възложители са субектите на публичното право, а изпълнители – частноправните субекти. Не се предвижда последните да инициират процедурата за ПЧП.

V. Защита

В **Австрия** споровете по процедурите се разрешават от Федералната служба за разпределението, като Европейската Комисия също има помирителни правомощия, а австрийските съдилища – обща компетентност относно спорове при прилагането на правото.

Системата на защита в **Германия** предвижда контрол от страна на независимата Държавна служба за разпределението, както и от Европейската комисия.

В **Гърция** всички спорове по договора за ПЧП се разрешават чрез арбитраж. Решението на арбитражния съд е окончателно и не подлежи на последващо съдебно или извънсъдебно обжалване. Приложимото право при разрешаване на възникналите спорове е гръцкото.

В **Италия** действа Институция за наблюдение на публичните договори за дейности, услуги и доставки. Тя съблюдава дали са спазени принципите, върху които е изграден Кодекса (напр. относно прозрачността на избора, ефикасното изпълнение на

договорите, дали всяка процедура е извършена в конкурентна среда). Освен това към тази Институция се създава Надзор върху публичните договори за дейности, услуги и доставки, който има своя централна секция и регионални такива, които се намират във всички региони и независими провинции (Тренто и Болзано). Контролът върху органа, който присъжда изпълнението на публичния договор, се осъществява и от погорестоящия на него орган. Това не изключва съдебния контрол, който се осъществява по реда на наказателното производство, когато са допуснати нарушения.

Искове срещу Федералното правителство на **Канада** могат да се предявяват във Федералния съд на Канада, а срещу местните органи на изпълнителната власт – в съответните Върховни съдилища. По силата на международните си задължения Канада е създадала и Международен търговски трибунал, който има компетентност при спорове с международен елемент.

Във **Франция** в договора за партньорство може да бъде определено в случай на противоречие, неизпълнение и т.н. да се прибегне до арбитраж – пред френски съд и с приложимо право - френското. Договорът за партньорство не може да бъде сключен, докато не бъде съгласуван с Министъра на икономиката или негов представител.

В **Чехия** контролът се упражнява от Службата за надзор над обществените договори, административните съдилища и Европейската Комисия.

Публично-частното партньорство в различните държави

<p>АВСТРИЯ</p>	<p>Правна уредба:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Федерален закон за разпределението на поръчките, публикуван на 31 януари 2006 г. (Bundesvergabegesetz, Bundesgesetz über die Vergabe von Aufträgen)
<p>Източници</p>	<p>http://www.ris.bka.gv.at http://www.ibb.tuwien.ac.at/uploads/media/BVergG_2006_Gesetzestext_01.pdf http://www.ibb.tuwien.ac.at/index.php?id=3612 http://www.prove.at/knowhow/neues_bvergg_2006.html</p>
<p>Приложно поле</p>	<p>Законът въвежда в националното право на Австрия Директива 2004/17/ЕС и Директива 2004/18/ЕС и регулира разпределението на поръчките в публичния сектор, които са свързани със строителството, доставките и услугите, както и на концесиите за строителство и услуги; процедурите за избор на партньор и подизпълнители (които не са в пряка връзка с възлагащия орган), както и някои поръчки за строителство и услуги, които не са обществени, но попадат в обхвата на закона.</p>
<p>Понятие за публично-частно партньорство</p>	<p>Публично-частно партньорство са всички обществени начинания, които са финансирани от публични структури и се изпълняват от субекти на частното право, както и концесиите за строителство и услуги.</p> <p>Законодателството не предвижда възможности определена обществена задача да се финансира от частно-правен субект, който да получи след изпълнението ѝ определени права върху нея по различна процедура от предвидените в закона. Това означава, че други възможности за взаимодействие между публичния и частния сектор (публично-частни партньорства) освен обществените поръчки и концесии, както са предвидени в закона, не съществуват.</p>
<p>Субекти, които могат да участват</p>	<p>Възложители могат да са държавата, провинциите, общините и обединенията от общини, както и</p>

	<p>образувания, които са създадени специално за изпълнението на задачи от обществено значение, имат поне частична правоспособност и са финансирани в голямата си степен от някои от горните.</p> <p>Изпълнители са субектите на частното право.</p> <p>Не е регламентирана възможност процедурата да се инициира от субекта на частното право.</p>
<p>Процедури</p>	<p>Възможните процедури за разпределение на поръчките са:</p> <ul style="list-style-type: none"> • открита процедура (могат да участват неограничен брой кандидати); • ограничена процедура с предварително проучване на кандидатите (в първия етап са поканени да участват неограничен брой кандидати, които се проучват и в последствие се избират само някои от тях, които да продължат напред); • ограничена процедура без предварително проучване на кандидатите (тогава кандидатите, които са поканени да участват в процедурата са ограничен брой от самото начало); • пряко договаряне с предварително проучване и неограничен брой кандидати (поканени да участват в процедурата са неограничен брой кандидати, като в процеса на договарянето някои от тях отпадат); • пряко договаряне без предварително проучване (само ограничен брой кандидати са поканени да участват в процедурата); • рамково споразумение (от страната на възложителя могат да бъдат един или повече субекта, същото е и от страната на изпълнителя; уговарят се условията при които ще се сключват определени договори между двете страни за определен период от време); • динамична система за избор (изцяло електронна процедура; отново могат да участват неограничен брой кандидати);

	<ul style="list-style-type: none"> • състезателен диалог (кандидатите обсъждат с възложителя всички условия на договора) и • директно разпределение (възлага се договор или концесия без да се минава през определена процедура на конкретен изпълнител). <p>Възлагащият орган има право на относителна свобода да избере процедура, като за отделните видове договори се предвиждат определен брой възможни приложими процедури.</p>
<p>Защита</p>	<p>Към Федералното министерство на икономиката и труда се създава Федерална служба за разпределението, която разрешава споровете, възникнали в горните процедури.</p> <p>По силата на правото на ЕС Европейската Комисия също има помирителни правомощия (извъндържавен контрол върху разпределението на обществените договори).</p> <p>Освен това гражданските съдилища на Австрия имат юрисдикция да разрешават спорове, възникнали във връзка с прилагането на закона.</p>

<p>ВЕЛИКОБРИТАНИЯ</p>	<p>Правна уредба:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Документ, изготвен от Правителството – „Частна финансова инициатива (ЧФИ): заздравяване на дългосрочните партньорства” (Private Finance Initiative: strengthening long-term partnerships); • Документ, изготвен от Правителството – „Уеднаквяване на ЧФИ договорите – трета версия” (Standardisation of PFI Contracts – version 3). <p>Това са двата основни документа в областта на публично-частните партньорства като има и други, които ги допълват и поясняват по-подробно някои от основните положения, посочени в тях.</p>
<p>Източници</p>	<p>http://www.hm-treasury.gov.uk/ http://www.ogc.gov.uk/</p>
<p>Приложно поле</p>	<p>ЧФИ за момента представлява 10 – 15 % от цялостните инвестиции в сектора на публичните услуги. Най-често става дума за инвестиции в областта на инфраструктурата. Освен това се третира като един от способите, при които едната договаряща страна е субект на публичното право.</p> <p>Прилага се при:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Съоръжения, свързани със здравеопазването; • Училища; • Проекти в областта на транспорта; • Отпадъци и водоснабдяване; • Други сектори – напр. отбрана, затвори, развлечения, култура и т.н. <p>Не се прилага при:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Проекти от областта на информационните технологии; • Малки проекти и др. <p>Подходящо е да се използва ЧФИ, когато:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. има предвидена голяма инвестиция на капитали, свързана с изграждане или предоставяне на услуга, която изисква управление и

	<p>разпределение на риска;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. частният сектор има възможността и познанията да осъществи едно подобно начинание и има основателни причини да се смята, че съотношението цена - качество ще бъде изгодно за публичния сектор; 3. структурата на услугата, която ще бъде предоставена е подходяща, защото позволява на публичния сектор да определи своите нужди, и те могат да бъдат адекватно договорени по начин, който осигурява ефективно, равноправно и отчетно предоставяне на публичната услуга в дългосрочен план. ЧФИ е подходяща и когато разпределението на риска между публичния и частния сектор може да бъде ясно направено и приложено; 4. характерът на съоръженията, които трябва да бъдат изградени и услугите, които трябва да бъдат предоставени, идентифицирани като част от ЧФИ схемата, е възможно да бъдат оценени цялостно и в дългосрочен план; 5. стойността на проекта е достатъчно голяма, за да е сигурно, че срещу извършването частния сектор няма да бъде ощетен; 6. технологиите и другите аспекти в дадения сектор са стабилни и не са податливи на бързи промени; 7. има възможност за дългосрочно планиране; 8. на частния сектор могат да бъдат поставени ясни поощрения по отношение на изпълнението. <p>Не е подходящо да се използва ЧФИ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. когато условията за равнопоставеност и отчетност на предоставянето на публичната услуга не могат да бъдат изпълнени; 2. когато публичните органи изискват гъвкавост в краткосрочен план поради бързо променящите се изисквания към предоставяната услуга (поради тази причина не се използва в областта на информационните технологии); 3. при малки инвестиции и когато ползите от ЧФИ не оправдават високата стойност при придобиването от частния партньор; 4. при проекти на стойност под 20 милиона лири стерлинги се смята, че други способности за по-подходящи.
	<p><i>Публично частното партньорство във Великобритания</i></p>

<p>Понятие за публично частно партньорство</p>	<p>е известно под наименованието Частна финансова инициатива (ЧФИ) - Private Finance Initiative (PFI). То представлява малка, но важна част от правителствената политика за предоставяне на качествени публични услуги.</p> <p>Оценката за това кога е подходящо да се използва ЧФИ се прави от Правителството, което се позовава на принципите на ефикасност, равеност и отчетност. Освен това се извършва в съответствие с правителствения план за реформа на публичния сектор. Може да се използва единствено, когато горепосочените изисквания са изпълнени и се предоставя съотношение цена – качество, изгодно за публичния субект, което се основава на обективна оценка. Освен това не трябва да се жертват условията на договорите, относно условията на работа на служителите/работниците, т.е. съотношението цена - качество не трябва по никакъв начин да засяга работещите в дадения сектор, предприятие и т.н. Дори да се налага преместване на работници (това се прави само в краен случай) се съблюдават техните права, отразени в трудовото законодателство. И не на последно място – публичният сектор не трябва да има предпочитание към определен друг способ, чрез който може да бъде постигнат същия резултат.</p> <p>ЧФИ носи няколко много важни ползи – тя изисква от частния сектор да вложи своя собствен капитал на свой риск и да предостави услуга в дългосрочен план, чието равнище на качество е ясно определено. Тя помага да се предостави една публична услуга от високо качество и осигурява публичните приходи, които се получават навреме и без излишни разходи.</p> <p>Основни характеристики:</p> <ul style="list-style-type: none"> • дългосрочно изпълнение; • по-голяма сигурност за публичния сектор, че услугите ще бъдат предоставени с качество, което съответства на уговорения стандарт; • управление на <i>риска</i> – смята се, че когато по-голяма част от риска в определени аспекти е за частния субект, той полага по-голяма грижа за поверената му дейност. Има се предвид риска относно: <ul style="list-style-type: none"> - спазването на изискванията относно предоставянето; - непредвидими рискове при изграждането на обекта; - спазване на сроковете за изпълнение; - бъдещо влошаване на състоянието на
---	--

	<p>използваните съоръжения;</p> <ul style="list-style-type: none"> - рискът от промишлена дейност или физическо унищожаване на ползваните постройки, съоръжения; - определени стопански рискове, свързани с проекта (напр. при пътно строителство – повредите, които биват причинени на пътната настилка от определен вид превозни средства, които използват пътя). <p>Но определени рискове, с които Правителството може да се справи по-добре, остават за публичния сектор – напр. промени в нуждите на обществото, което е ползвател на дадена услуга, инфлация и т.н.</p>
<p>Субекти, които могат да участват</p>	<p>От едната страна е Правителството, местните власти или други публични или установени със закон институции – те могат да възлагат изпълнението на договор по ЧФИ. Другата договаряща страна може да бъде всяко лице.</p>
<p>Процедури</p>	<p>Накратко процедурата протича в следните <i>фази</i>:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. обявление в официалния вестник на ЕС; 2. издаване на „Предварително ограничаващ въпросник”, който бива използван, за да се определи кратък списък на кандидатите, с които да бъдат продължени преговорите; 3. издаване на „Покана за преговори”, в която официално са посочени и подробно са описани изискванията, търговските условия, свързани с проекта и начина, по който офертите („отговорите” на покана) ще бъдат оценявани; 4. предоставяне от кандидатите на офертите и оценяването им от публичния орган според критериите, посочени в Поканата; 5. избор на кандидат; 6. сключва се договорът и финансирането се предоставя от частния субект. <p>Освен това поради влизането в сила на Директива 2004/18/ЕС заедно с гореописаната процедура ще започне постепенно да се прилага процедурата, описана в Директивата – „състезателен диалог”, тъй като последната се прилага при договори, които са сложни, а именно такива са и договорите, сключвани по ЧФИ.</p>

<p style="text-align: center;">ГЕРМАНИЯ</p>	<p>Правна уредба:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Закон за ускоряване / засилване на използването на публично-частните партньорства и за подобряване на нормативната база за публично-частни партньорства от 1 септември 2005 г. <p>Законът изменя редица закони на Германия, които имат отношение към публично-частните партньорства:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Закон за ограниченията в конкуренцията; • Наредба за разпределението; • Закон за частното финансиране на инфраструктурата; • Наредба за бюджета; • Закон за инвестициите и • някои данъчни закони (за федералния данък при прехвърляне на собственост и за притежаване на собственост).
<p>Източници</p>	<p><i>http://www.ppp-bund.de/download/bgbl_12676.pdf</i> <i>http://217.160.60.235/BGBL/bgbl1f/b101003f.pdf</i> <i>http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gwb/gesamt.pdf</i> <i>http://www.vbd-beratung.de/glossar.php</i></p>
<p>Приложно поле</p>	<p>Публично-частните партньорства са приложими в областта на строителството, услугите и доставките, като това обхваща и строежа и/или рехабилитацията на пътната инфраструктура, както и други проекти за развитие на инфраструктурата (изграждане на училища, болници, места за изпълнение на наказания, обществени сгради, сгради на държавната власт). ПЧП се използват и при обществения транспорт, градското строителство, развитието и управлението на недвижими имоти, стимулирането на науката, ИТ-проекти или партньорства</p>

	в областта на сигурността и отбраната.
Понятие за публично-частно партньорство	<p>Публично-частното партньорство обозначава взаимодействието при условия на равнопоставеност между публичния сектор и частноправните субекти с цел по-добре да бъдат осъществени определени обществени задачи. Тук се включват смесените икономически образувания, приватизацията и други формални и неформални взаимодействия (склучването на договори за строителство, доставки и услуги, както и концесиите за строителство и услуги).</p> <p>ПЧП може да се дефинира абстрактно като една дълготрайна, договорно регулирана съвместна работа между публичния и частния сектор за изпълнението на обществени задачи, при която изискуемите ресурси (ноу-хау, организация, капитал, човешки ресурси) се разпределят между партньорите за даден проект като подялбата на риска зависи от компетентността в управлението на рисковете на частния партньор.</p> <p>Споровете относно точното понятие за ПЧП още не са приключили, но при общественото строителство се приема горното определение.</p>
Други понятия	<p>Обществени договори – това са възмездни договори между публични възложители и частни предприемачи, които имат за предмет доставката на стоки, услуги или строителство.</p> <p>Договори за доставка – имат за предмет доставката на стоки чрез продажба, продажба на изплащане, лизинг, наемане или под аренда, с или без уговорка за изкупуване. Тези договори могат да включват и свързани със стоките услуги.</p> <p>Договори за строителство – имат за предмет или изпълнението, или проектирането и изпълнението на определени строителни работи, които водят до построяването на обект с икономическо или техническо предназначение.</p> <p>Договори за услуги – това са тези, които не попадат под обхвата на нито един от предходните видове.</p> <p>Концесия – това е предоставянето посредством властническо разпореждане на възможността да се извършва определена дейност или да се изгради определено съоръжение. Концесиите са за строителство</p>

	и за услуги.
Субекти, които могат да участват	<p>Възложители могат да са държавата, общините и техните подразделения, както и образувания, които са създадени специално за изпълнението на задачи от обществено значение и са финансирани или по друг начин контролирани от публичния сектор, независимо от това дали са субекти на публичното или частното право.</p> <p>Изпълнители са субектите на частното право, предприемачите (физически или юридически лица), или други образувания.</p> <p>Не е предвидена законова възможност субектите на частното право да инициират процедури за осъществяване на ПЧП. Разчита се предимно на публичния сектор да определя необходимостта от осъществяването на определена обществена задача, като целта на Закона за насърчаване на ПЧП е именно да се разшири тяхното използване (както в нови области, така и в по-големи размери).</p>
Процедури	<p>Възможните процедури, по които се осъществяват публично-частните партньорства са:</p> <ul style="list-style-type: none"> • открита процедура – могат да участват неограничен брой кандидати; • ограничена процедура – могат да участват само определен кръг лица, но обявленията по отношение на тях са пак публични; • процедура на договаряне – избират се определен брой кандидати (може да има или не публично оповестяване), с които възложителят договаря условията за изпълнение, и • съзтезателен диалог – той се използва само от държавни възложители и когато поръчката е особено сложна. При тази процедура се договарят отделно всички условия на договора, като преговорите се водят с избрани кандидати. <p>Законовият принцип е да се използва откритата процедура, освен ако не е изрично предвидено друго.</p>

Защита	<p>Европейската комисия има по силата на правото на ЕС правомощия при някои случаи на нарушения на правото по разпределение на обществени договори.</p> <p>Създадена е независима държавна служба за разпределението, а възможността за съдебно оспорване на действията е по общия ред.</p>
---------------	---

<p>ГЪРЦИЯ</p>	<p>Правна уредба:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Закон за публично-частното партньорство (LAW 3389/22.09.05)
<p>Източници</p>	<p>http://www.mnec.gr/Law%20-%20PPP%20-%20English%20final.pdf</p>
<p>Дефиниции</p>	<p>В настоящето проучване не бе открит специален закон в областта на концесиите в Гърция.</p> <p>Доколкото в (неофициалния) английски превод на Закона за публично-частното партньорство няма преходни и заключителни разпоредби относно действието на нормативните актове към 22.09.2005 г., то в настоящето проучване не би могла да бъде направена съпоставка между публично-частното партньорство и обществените поръчки. По-подробна информация може да бъде намерена на следният адрес:</p> <p>http://www.thecornerhouse.org.uk/pdf/document/OECD2pro.pdf</p> <p>В чл. 1. от Закона за публично-частното партньорство се дава дефиниция на партньорство между юридически лица от публичния и частния сектор:</p> <p>1. Дефиниция на партньорство</p> <p>За целите на този закон публичноправни субекти ('Public Entities') са:</p> <p>а. държавата</p> <p>б. организации на местното самоуправление;</p> <p>в. (други) юридически лица на публичното право;</p> <p>г. смесени дружества, чийто основен дял принадлежи изцяло на лицата по букви "а" до "в" от тази точка, или други смесени дружества съгласно тази точка.</p> <p>2. Съобразно своята област на дейност тези публичноправни субекти могат да участват в писмени търговски договори за партньорство (Partnership Contracts) с частноправни субекти (Private Entities) за изпълнението на проект или предоставянето на услуга (публично-частно партньорство - Public-Private Partnerships или съкратено Партньорство - Partnerships).</p> <p>3. Спомагателни/допълващи договори (Ancillary Agreements)</p> <p>Договорите между публичните организации и трети лица или между частноправните субекти и трети лица, които се</p>

	<p>склучват във връзка със съществуващ Договор за партньорство или във връзка с неговото изпълнение, са предмет на настоящия закон, ако отговарят на условията на чл. 1 и чл. 2.</p> <p>4. Дружества със специално предназначение (Special Purpose Company - SPC) Частноправните субекти могат да сключват Договори за партньорство по чл. 2 и чл. 3 посредством Дружества със специално предназначение. Дружествата със специално предназначение следва да бъдат със седалище в Гърция като дейността им се определя съгласно разпоредбите на Regulatory Law 2190/1920. Те се създават единствено за целите на Партньорството. Акционерите в SPC са частноправните субекти по този закон и трети лица, които могат да придобиват дялове съобразно разпоредбите на този закон, устройствения акт на дружеството или на специални разпоредби в Договора за партньорство, с изключение на лицата по т. 1 от този закон.</p>
<p>Обхват</p>	<p>Обхватът на публично-частното партньорство е определен в чл. 2 от Закона:</p> <p>1. Партньорството е предмет на този закон, съобразно чл. 4, т. 3, когато отговаря на следните условия:</p> <p>а. целта е изпълнение на проект или предоставяне на услуга от областта на дейност на публичноправните субекти на основата на закон или договор, или техни устройствени разпоредби.</p> <p>б. осъществява се срещу заплащане изцяло от публичноправния субект или от крайните потребители на проекта или услугата, като частноправните субекти поемат съществена част от риска при финансиране, изграждане, годността на извършената работа и свързания с нея риск, напр. относно управлението и техническия риск.</p> <p>в. финансирането при извършването на проекта или предоставянето на услугата изцяло или отчасти се осъществява от ресурс, осигурен от частноправния субект.</p> <p>г. общата сума, която следва да бъде заплатена от публичноправния субект на частноправния субект е не повече от 200 000 000 евро (без ДДС).</p> <p>2. В определени случаи е възможно да се осъществи Договор за партньорство съгласно разпоредбите на този закон след единодушно решение на Обединения комитет на министрите за публично-частно партньорство (съгласно чл. 3 - Joint Ministers' Committee for Public-Private Partnerships), дори ако едно или повече от условията на букви "б" до "г" на чл. 1 да не са налице.</p>

	<p>Например проекти с по-висок бюджет от указния в буква “Г” (200 000 000 евро) се нуждаят от неговото съгласие, но това съгласие не може да бъде отказано без основателни причини.</p> <p>3. Публично-частно партньорство не може да се осъществява в областите, които съгласно Конституцията на Гърция са предоставени изключително в прерогативите на държавата като националната сигурност, полицията, правораздавателната дейност и изпълнението на наказания.</p>
<p>DESDIT и EGSDIT</p>	<p>Съгласно чл. 13 от ЗПЧП се създава Обединен комитет на министрите за публично-частно партньорство - Joint Ministers’ Committee for Public-Private Partnerships (DESDIT). Комитетът формулира правителствената стратегия по отношение на построяването на инфраструктура и осигуряването на услуги с участието на частен капитал. Той включва министрите на финансите, развитието и планирането и е ръководен от министъра на икономиката и финансите. Специален член на комитета е министър-председателят, който осъществява надзор над всеки публичноправен субект, участващ в публично-частно партньорство. Този междуминистерски комитет осъществява надзор над създадения също по ЗПЧП Специален секретариат за публично-частно партньорство (Special Secretariat for Public-Private Partnerships (EGSDIT)). Секретариатът се сформира от Министерството на икономиката и финансите и е отговорен за избора и одобрението на проекти, осъществявани като публично-частно партньорство, спомага за осъществяването на ПЧП и улеснява и поддържа различните публичноправни субекти в избора на частни партньори, осъществява мониторинг на изпълнението на договорите за публично-частно партньорство.</p>
<p>Възлагане на публично-частно партньорство</p>	<p>Възлагането на ПЧП е подчинено на правилата за възлагане на обществени поръчки на Европейския съюз (ЕС).</p> <p>Законът прогласява принципите на равно третиране, прозрачност, пропорционалност, защита на публичните интереси, защита на правата на частноправния субект, свободна конкуренция, защита на околната среда и на устойчивото развитие.</p> <p>Видовете процедури по възлагане са:</p> <ul style="list-style-type: none"> - открита процедура; - ограничена процедура; - състезателен диалог и

	<ul style="list-style-type: none"> - процедура на договаряне. <p>Критериите за избор на офертата са:</p> <ul style="list-style-type: none"> - икономически най-изгодната оферта и - най-ниската цена. <p>Когато възприетият критерий е икономически най-изгодна оферта всички критерии за подбор и възлагане, както и тяхната относителна тежест или ред на важност трябва да бъдат точно определени в тръжното уведомление.</p> <p>Законът определя рамка от термини и въпроси, които трябва да бъдат отразени при сключване на договора.</p> <p>По отношение на проекти, получаващи приходи от крайните ползватели (напр. тол-пътища или мостове), новият закон дава на DESDIT правото да определи механизма за събиране на приходите и задължава всеки публичноправен субект, свързан с проекта, да съдейства за събирането на тези приходи.</p>
<p align="center">Договор за публично-частно партньорство</p>	<p>Съгласно нормата на чл. 17, ал. 2 от ЗПЧПдоговорът за публично-частно партньорство и допълнителните споразумения следва да съдържат ясно и детайлно описание на правата и задълженията на страните относно предмета на партньорството, включително относно:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Предмета на договора за партньорство, в това число спецификации на извършването на строителството или услугите, сумата, която публичноправния субект следва да заплати по договора, как сумата, която се заплаща от крайния потребител на строителството или услугите се разпределя между страните по договора; - Как ще се осъществява мониторинг при извършване на строителството или изпълнението на услугата – от независими компании, наети за целите на публично-частното партньорство от страните по договора или от държавни агенции; - По какъв начин ще се осигури качеството на извършване на строителството или изпълнението на услугата; - График на изпълнение на предмета на договора, условията, при които може да бъде изменен, обезщетенията и поощренията, които следва да се заплатят при забавено изпълнение или предсрочно изпълнение, условията, при които сроковете могат да бъдат удължавани или скъсявани; - Начина на финансиране на изпълнението на предмета на договора; - Разпределяне на риска между страните по договора и

	<p>последниците при настъпване на форсмажорни обстоятелства;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Начина на финансиране на изпълнението на договора; - Разпределение на риска между страните по договора и последниците при възникване на форсмажорни обстоятелства; - Опазване на околната среда и на археологическото наследство; - Защита на правото на интелектуална и на индустриална собственост; - Начина на поддръжка и експлоатация на предмета на договора; - Заплащане на обезщетение при неизпълнение на договора; - Прекратяване на договора, последици и др.
Данъчни аспекти	<p>Законът позволява данъчни облекчения за финансовото участие на публичноправните субекти. Ако публичният партньор участва в ПЧП с капитал, този принос се счита за субсидия и е освободен от данък добавена стойност (ДДС), подоходен данък или други задължения.</p>
Разрешаване на спорове	<p>Всички спорове по концесионния договор се разрешават чрез арбитраж. Решението на арбитражния съд е окончателно и не подлежи на последващо съдебно или извънсъдебно обжалване.</p> <p>Приложимото право при разрешаване на възникналите спорове е гръцкото.</p>

<p>ИРЛАНДИЯ</p>	<p>Правна уредба:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Закон за Националната агенция за финансово развитие, 2002 г. (National Development Finance Agency Act, 2002) • Закон за публично-частното партньорство (State Authorities (Public Private Partnership Arrangements, Act 2002) • Закон за транспорта (железопътна инфраструктура) (The Transport (Railway Infrastructure) Act 2001)
<p>Източници</p>	<p>http://www.ppp.gov.ie/keydocs/legislation/ http://www.ppp.gov.ie/keydocs/guidance/central/Framework%20for%20Public%20Private%20Partnerships.pdf</p>
<p>Общи положения</p>	<p>Правната уредба на публично-частното партньорство в Ирландия се съдържа в няколко нормативни акта. Законът за Националната агенция за развитиет и финансиране, 2002 г. има за цел създаването на Националната агенция за развитие и финансиране (National Development Finance Agency (NDFA)) към Националната агенция за управление на хазната (National Treasury Management Agency (NTMA)), която да осигурява ефективност при разпределяне на разходите във връзка с публичните инвестиционни проекти.</p> <p>Тази агенция:</p> <ul style="list-style-type: none"> - съветва държавните органи (State Authorities), включително отделните министерства, като ги подпомага при изчисление на финансовия риск и разходите във връзка с публичните инвестиционни проекти; - оценява оптималното финансиране за публичните инвестиционни проекти (включително публично-частното партньорство) като тези в Националния план за развитие и други инфраструктурни приоритети; - следи за повишаване на финансирането за публични инвестиционни проекти. <p>Съгласно този закон NDFA може да основава Дружества със специална цел (Special Purpose Companies - SPCs).</p> <p>Законът за публично-частното партньорство или State Authorities (Public Private Partnership Arrangements) Act влиза в сила на 22 март 2002 г. Целта му е да улесни</p>

	<p>участието на държавните органи в процеса на осъществяване на публично-частно партньорство.</p> <p>Законът осигурява баланс между нуждите и интересите на публичния сектор (от една страна), вкл. тези на Министерство на финансите, и на частния сектор от друга страна. Законът създава среда, в която публично-частното партньорство може да се развива успешно под формата на обществени поръчки (public procurement).</p> <p>Приетият през 2001 г. Закон за транспорта (железопътна инфраструктура) - The Transport (Railway Infrastructure) Act 2001 - създава улеснения за частния сектор да участва в развитието на железопътния сектор в Ирландия. Със закона се създава Агенция за обществени поръчки в областта на железопътния транспорт - Railway Procurement Agency (RPA). Тя е независим публичен орган за изграждането на нови инфраструктурни железопътни проекти.</p> <p>В областта на обществените поръчки се прилагат Наредбата на Европейските общности за възлагане на договори в обществената сфера (European Communities (Award Of Public Authorities' Contracts) Regulations 2006), който е съобразен с директива 2004/18/ЕС на ЕС (http://www.etenders.gov.ie/guides/guides_list.aspx?Type=61) и Наредбата за доставки в сектора на комуналните услуги (Utilities Sector Procurement Regulations), съобразен с Директива 2004/17/ЕС на ЕС.</p>
<p>Основни характеристики</p>	<p>Органите на държавна власт могат самостоятелно или с други юридически лица (включително с други органи на държавната власт) да сключват договори за публично-частно партньорство (“public private partnership arrangement”) с лица (наричани по този закон “партньори” - “partner”), съобразно извършваните от държавните органи специфични дейности по отношение на доставка на акриви или услуги, които иначе биха били извършени чрез обществени поръчки.</p> <p>Основна характеристика на реализирането на проекти чрез публично-частно партньорство е извършването на дейности на частия сектор по отношение на:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. осигуряване на финансирането на проектите; ii. включване в дългосрочни (за повече от 5 години) договори за доставка на услуги (service contract); iii. сключване на договор за смесено дружество

	<p>(joint venture arrangement) съвместно с публичния сектор при осъществяването на услугите или обекти.</p> <p>Публичноправните субекти, които участват в договорите за публично-частно партньорство са:</p> <ul style="list-style-type: none"> - изброените в Приложение към Закона органи на държавна власт, които могат да участват в публично-правното партньорство; - други правни субекти, създадени по този закон; - дружества, дяловете на които изцяло са в притежание на публичноправни субекти.
	<p>Съгласно чл. 3 от Закона органите на държавна власт могат самостоятелно или с други юридически лица (включително с други органи на държавната власт) да:</p> <p>(а) сключват договори за публично-частно партньорство (“public private partnership arrangement”) с лица (наричани по този закон “партньори” - “partner”), съобразно извършваните от държавните органи специфични дейности по отношение на:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) проектиране и изграждане на обекти, заедно с извършването на необходимите за целта услуги, както и финансово обезпечаване, когато то е необходимо за проектирането, изграждането и оперирането на обекта или (ii) изграждането на обекти, заедно с извършването на необходимите за целта услуги, както и финансово обезпечаване, когато то е необходимо за изграждането и оперирането на обекта или (iii) проектиране и изграждане на обекти, заедно с извършване на необходимите за целта услуги, както и финансово обезпечаване на изграждането и оперирането или (iv) извършването на услуги, свързани с обекта за срок не по-малко от 5 години и финансово обезпечаване, ако се изисква за тези услуги; <p>(б) предмет на подточка (4) от чл. 3 - наредено или осигурено за заплащане от участващия партньор;</p> <p>(в) сключване, когато е необходимо, на договор (“direct agreement”) с лице, което ще осигури финансирането на участващия партньор за осъществяване на споразумението за публично-частно партньорство,</p> <p>(г) трансфер на дял/право (interest) или на част от дял на държавните власти върху обекта към партньора или предмет на съгласуване със съответното министерство или с министъра на финансите</p> <p>(2) Държавните власти могат със съгласието на съответния министър:</p>

	<p>(а) самостоятелно или заедно с друг субект (включително друга държавна власт) да основат дружество или</p> <p>(б) да станат съдружници в съществуващо дружество, основано за целите на договора публично-частно партньорство или да участват в такъв договор;</p>
<p>Договор за публично-частно партньорство</p>	<p>Основните характеристики на договора за публично-частно партньорство са:</p> <ul style="list-style-type: none"> - споделена отговорност при изграждането на инфраструктурата или извършването на услугите с високо ниво на риск, което се поема от частния сектор; - дългосрочно обвързване на публичния сектор за осигуряване на качествени публични услуги на потребителите чрез договори с лица от частния сектор; - оптимално разпределение на риска, напр. чрез използване на компетенциите/уменията на частния сектор (управленски, технически, финансови, иновативни) за времетраенето на проекта, като се осъществява обмен на умения между публичния и частния партньор. <p>Съществува ясно разграничение между уредбата на публично-частното партньорство, съгласно която партньорът от частния сектор участва в изграждането на публичната инфраструктура (public infrastructure) и в извършването на публичните услуги (public services) от името на държавата за срока на договора и продажбата (т.е. приватизацията) на пазара на специфични държавни обекти (state assets).</p>
<p>Видове публично-частно партньорство</p>	<p>Най-често използваните варианти на публично-частно партньорство са:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Проектиране-изграждане-експлоатация (Design, Build and Operate - DBO) напр. Waste Water Projects; - Проектиране-изграждане-финансиране-експлоатация (Design, Build, Finance, Operate - DBFO) – напр. National Mararime College; - Концесии (Concession) – напр. Toll Roads.

ИТАЛИЯ	<p>Правна уредба:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Кодекс за публичните договори, отнасящи се за дейности, услуги и доставки в приложение на директиви 2004/17/ЕС и 2004/18/ЕС, приет на 12.04.2006, номер 163 (Codice dei contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture in attuazione delle direttive 2004/17/CE e 2004/18/CE). Отменя изцяло закона „Мерлони” № 109 от 1994 година. Отменя частично някои от разпоредбите на Закон № 166 от 2002 година, отнасящ се до инфраструктурата и транспорта.
Източници	<p><i>www.piantefloriditalia.it</i></p>
Приложно поле	<p>Кодексът за публичните договори въвежда в националното право на Италия разпоредбите на Директиви 2004/17/ЕС и 2004/18/ЕС. Кодексът изцяло възпроизвежда разпоредбите на Директивите като следва и структурата им. Допълнения има относно някои от институциите, които осъществяват контрол; относно процедурите – по-специално документацията, която се изисква при провеждането им; някои дефиниции и др.</p> <p>Кодексът се прилага при:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Публични търгове за дейности; • Публични търгове за доставки; • Публични търгове за услуги; • Концесии за публични дейности; • Концесии за услуги; • Рамкови договори. <p>Кодексът не се прилага изцяло или отчасти в следните области:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Договори, отнасящи се до производството и търговията с оръжие, боеприпаси и други военни средства; • Секретни договори или договори за сключването, на които трябва да бъдат предприети съответните мерки за сигурност (напр.: договори, които се отнасят до дейността на Централната банка (Banca d'Italia), на армията, въоръжените сили, полицията и т.н.);

	<ul style="list-style-type: none"> • Договори, присъждани на основата на международни правни норми (има се предвид ситуация, в която другата договаряща страна е трета – извън ЕС, при процедури изцяло организирани от международни организации); • Договори в областта на телекомуникациите; • Договори, относно публичен превоз посредством автобус (в тази област е продължено приложението на директива 93/38/ЕС); • Не се прилага в областта на продажбата и отдаването под наем на трети лица на такива обекти, за които отдаващите на търг нямат специални или изключителни права за продажба и отдаване под наем на тези обекти и когато други лица могат свободно да продават или да отдават под наем тези обекти при същите условия. Списък, в който са изброени тези обекти, трябва да бъде предоставен на Европейската Комисия; • Договори за спонсорство и сродни на тях договори, в чийто предмет се включват обектите, включени в Кодекса; • При търгове за придобиването на вода; • При търгове за доставка на енергия или горива, предназначени за производство на енергия (петрол, газ, въглища и други твърди горива); • Договори за услуги, които са изключени от обхвата на Директивите (напр. – имащи за предмет придобиването, развиването, производството или съпроизводството на програми, предназначени за радиотелевизионна трансмисия; засягащи услуги, свързани с арбитраж и помирение; засягащи трудови договори и т.н.), както и други договори, чието изключване от обхвата на Кодекса се основава на принципите на Директивите.
<p align="center">Понятие за „публичен договор”</p>	<p>Публични са договорите, които са сключвани чрез даване на търг или които представляват договори за даване на концесия, имащи за предмет придобиването на услуги, доставки, изпълнението на работи или дейности, обявени от отдаващите на търг, от присъждащите организации или от присъждащите субекти.</p>
<p align="center">Субекти</p>	<p><i>Субектите, които могат да възложат изпълнението на</i></p>

	<p>един публичен договор, са:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Държавни учредения; • Териториални публични организации; • Други публични организация, чиято дейност не е стопанска; • Други обединения на публичното право: <ul style="list-style-type: none"> - учреждения, създадени, за да задоволяват специфична нужда, която представлява общ интерес и която нужда няма индустриален или търговски характер; - учреждения, които са юридически персонифицирани; - дейността им се финансира в по-голямата си част от Държавата, от териториалните публични организации или другите публични организации, чиято дейност не е стопанска, <i>или</i> - тяхното управление или контрол са възложени на последните, <i>или</i> - администрацията, ръководещият или контролният им орган се състоят от членове - повече от половината избрани от горепосочените; <ul style="list-style-type: none"> • Асоциации, съюзи, консорциуми, учредени или конституирани от гореизброените субекти. <p>В Кодекса (чл. 4) е посочено какви са <i>законодателните компетенции на държавата, регионите и автономните провинции</i>. Регионите и автономните провинции Тренто и Болзано упражняват своята нормотворческа власт в областта, регулирана от Кодекса, като се съобразяват с регулирането ѝ от Общностното право, както и с материята, която е от изключителната компетенция на държавата. Особено в областта на конкуренцията регионите и автономните провинции упражняват своята нормотворческа власт като съблюдават фундаменталните принципи, отразени в Кодекса, по-специално тези, отнасящи се до основата на организирането на публичните дейности, одобряването на проекти относно градоустройство и отчуждаване, административна организация, задължения и необходими качества на отговорните за процеса на присъждане изпълнението на публичните договори, сигурността на работата и т.н.</p> <p><i>Отговорни за процедурата по възлагане и изпълнение на публичните договори за дейности, услуги и доставки (чл. 10):</i></p> <p>За всяка дейност, която трябва да се реализира посредством публичен договор, субектите, които могат</p>
--	---

	<p>да я възложат, посочват отговорен за процеса, който е един единствен за различните фази – на проектиране, възлагане и изпълнение. Той съблюдава и е отговорен за всички етапи, посочени в Кодекса, с изключение на тези, които изрично са възложени на някои друг. В Кодекса са описани подробно задълженията на отговорния за процеса.</p> <p><i>Субектите, на които могат да бъдат възложени публичните договори са посочени в чл. 34:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Индивидуалните предприемачи, занаятчиите, търговски дружества, както и кооперациите (кооперативните дружества); • Други обединения, които са създадени въз основа на различни нормативни актове; • Временни обединения на дружества, които са конкуренти.
<p>Процедури</p>	<p>В чл. 11 на Кодекса са посочени фазите на процедурата по възлагането на публичните договори. Преди началото на процедурата по възлагане субектите, които могат да възложат, индивидуализират задължителните елементи на договора и критериите за подбор както на субектите, които могат да участват, така и на офертите. Изборът на участниците протича по някоя от процедурите, посочени в Кодекса. Изборът е за най-добрата оферта според критериите на Кодекса. Освен това са посочени формалните подробности – като срокове, обвързаност на оферента с офертата, начинът за сключване на договора и др.</p> <p>Възможно е да бъдат проведени следните <i>процедури</i>:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>открита процедура</i> – при която заинтересованият субект може да представи оферта; • <i>ограничена процедура</i> – при която всеки заинтересован субект може да запита дали може да участва и може да представи оферта само този, който е поканен от възлагащия субект; • <i>процедура на договаряне с публикуване</i> – прилага се при отворена процедура, ограничена процедура или състезателен диалог, когато в крайна сметка нито една от получените оферти не задоволява възлагащия субект; използва се и при изключителни случаи; • <i>процедура на договаряне без публикуване</i> – когато при използването на открита или ограничена

	<p>процедура не е представена никаква оферта, или никаква подходяща оферта или никаква кандидатура. Освен това се използва, когато предметът на договора е от технически или творчески характер, както и при други ситуации, при които използването на тази процедура е добре обосновано;</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>състезателен диалог</i> – възлагащият субект по време на цялата процедура има контакт с кандидатите и това продължава докато той не достигне до едно или няколко разрешения за задоволяване на неговата нужда на базата, на която поканените кандидати трябва да представят оферта. При тази процедура, който и да е от заинтересуваните субекти може да поиска разрешение и да се включи; • <i>рамков договор</i>; • <i>динамична система за закупуване</i> – тази система се използва изключително и само в случаите на доставка на имущество и услуги, които са типизирани и стандартизирани. При тази система през цялото време възлагащият субект следва отворената процедура; • <i>процедура на договаряне</i> – при нея възлагащият субект се консултира с желаещите за неговия избор и договаря с един или повече от тях условията на търга; • <i>проектантски конкурси</i> и т.н.;
<p>Защита</p>	<p>Кодексът оставя в действие Институцията за наблюдение на публичните договори, създадена въз основа на чл. 4 от Закон № 109/2004 като я преименува на Институция за наблюдение на публичните договори за дейности, услуги и доставки (чл. 6 от Кодекса). Тази Институция е колегиален орган, чиито пет члена, биват предложени от президентите на Камарата на депутатите и Сената на Републиката. Това трябва да бъдат лица, които са доказани професионалисти в сферата на техниката, икономиката или правото. Тази институция съблюдава дали са спазени принципите, върху които е изграден Кодекса (напр. относно прозрачността на избора, ефикасното изпълнение на договорите, дали всяка процедура е извършена в конкурентна среда). В Кодекса е регламентиран и начинът на финансиране на тази Институция.</p> <p>Освен това към тази Институция се създава Надзор върху публичните договори за дейности, услуги и доставки,</p>

	<p>който има своя централна секция и регионални такива, които се намират във всички региони и независими провинции (Тренто и Болзано) (чл.7). Този Надзор работи в сътрудничество със заинтересованите министерства, с различни институти на национално ниво (напр. Национален статистически институт, Национален институт за социални грижи и др.).</p> <p>Контролът върху органа, който присъжда изпълнението на публичния договор се осъществява и от погорестоящия на него орган. Това не изключва съдебния контрол, който се осъществява по реда на наказателното производство, когато са допуснати нарушения.</p>
--	---

<p>КАНАДА</p>	<p>Правна уредба:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Закон за обществените строежи и правителствените услуги от 1996 г. • Рамкова политика за публично-частните партньорства на правителството на Квебек • В системата на Канадското “Общо право” има някои прецеденти по въпроса
<p>Източници</p>	<p>http://lois.justice.gc.ca/en/P-38.2/257479.html http://www.blaney.com/files/article_CdnProcurement-ABA.pdf http://www.ppp.gouv.qc.ca</p>
<p>Приложно поле</p>	<p>Инфраструктурни проекти, доставки на оборудване или предоставяне на услуги.</p>
<p>Понятие за публично-частно партньорство</p>	<p>Публично-частното партньорство е дългосрочен договор, при който обществен орган работи заедно с образуване от частния сектор, за да проектира, построи или управлява проекти на публичната администрация. В договора трябва да са определени разпределението на отговорностите, на риска и на печалбата, както и целите за подобряване на предоставянето на обществени услуги. Тези проекти изискват финансирането да бъде от частния сектор.</p>
<p>Субекти, които могат да участват</p>	<p>Политиката е задължителна за следните обществени органи, които са и възложители:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Правителството и неговите служби; • Училищните настоятелства; • Университетите; • Образованията в областта на общественото здраве и социалните услуги; • Общинските служби за проекти, финансирани от правителството.

	<p>ПЧП могат да се предлагат и от Кандския съвет за ПЧП.</p> <p>Изпълнители са субектите на частното право, но не е предвидена възможност те да инициират процедурата за осъществяване на ПЧП.</p>
<p>Процедури</p>	<p>Процедурата е една и се състои от няколко етапа: <i>стратегическо инвестиционно планиране</i> (големи проекти, които биха представлявали интерес за частния сектор), <i>определяне на приоритетите</i> за бюджета, <i>анализ на ползите</i> (ПЧП или традиционни методи на изпълнение на проектите), <i>процедура за предоставяне</i>, която води до сключване на договор, <i>контрол</i> за спазването на договора.</p>
<p>Модели на ПЧП</p>	<p>Проектиране-изграждане (Design-Build, DB) – Частният партньор проектира и построява определен обект в съответствие с изискванията на публичния сектор, често при фиксирана цена (т.е. рискът от нарастване на разходите е за частния сектор). Някои не приемат тази форма за ПЧП.</p> <p>Договор за управление и поддръжка (Operation & Maintenance Contract, O&M) – по силата на договор частноправният субект управлява имущество, което е собственост на публичния сектор за определен срок. Собствеността остава при публичноправния субект.</p> <p>Проектиране-изграждане-финансиране-експлоатация (Design-Build-Finance-Operate, DBFO) – частният партньор проектира, финансира и построява ново съоръжение при условията на дългосрочен наем, като управлява обекта през времето на наема. На края на срока частният партньор предава обекта на публичния сектор.</p> <p>Изграждане-притежаване-експлоатация (Build-Own-Operate, BOO) – частноправният субект финансира, реализира, притежава и управлява обекта или услугата за постоянно. Има определени обществени условия, които са записани в договора и регулаторен орган, който следи за спазването им.</p> <p>Изграждане-притежаване-експлоатация-прехвърляне</p>

	<p>(Build-Own-Operate-Transfer, BOOT) – частноправният субект получава франчайз да финансира, проектира, реализира и управлява даден обект (и да събира такса за използването му) за определен период, след изтичането на който собствеността преминава в публичния сектор.</p> <p>Купуване-изграждане-експлоатация (Buy-Build-Operate, BBO) – Обществено имущество се прехвърля на частноправен или квази-публичен субект обикновено по силата на договор, според който имуществото трябва да се подобри и да се управлява за определен период от време. Публичният контрол се упражнява в момента на прехвърлянето и чрез договора.</p> <p>Оперативна лицензия – частноправният субект получава лицензия или право да извършва обществена услуга, обикновено за определен срок. Приложима е най-често при IT-проекти.</p> <p>Само финансиране - частноправният субект, обикновено дружество за финансови услуги, директно финансира проект като използва различни механизми за обвързване или дългосрочно наемане.</p>
<p>Канадски съвет за публично-частни партньорства</p>	<p>Канадският съвет за публично-частни партньорства е създаден през 1993 г. като организация, финансирана от своите членове и с почти равен брой представители от частния и от публичния сектор. Съветът е автор на идеята за ПЧП и като такъв извършва изследвания, публикува резултатите от тях, организира форуми за обсъждане и финансира Годишна конференция по въпросите на ПЧП.</p>
<p>Защита</p>	<p>Искове срещу Федералното правителство могат да се предявяват във Федералния съд на Канада, а срещу местните органи на изпълнителната власт – в съответните Върховни съдилища.</p> <p>По силата на международните си задължения Канада е създадала и Международен търговски трибунал, който има компетентност при спорове с международен елемент.</p>

<p>ПОЛША</p>	<p>Правна уредба:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Закон за публично-частното партньорство • Закон за обществените поръчки
<p>Източници</p>	<p><i>http://www.pppcentrum.cz/res/data/002/000335.pdf</i> <i>http://www.uzp.gov.pl/english/PPL_29_january_2004_01.pdf</i> <i>http://www.business.gov.pl/Public-Private,Partnership,(PPP),107.html</i></p>
<p>Общи положения</p>	<p>Законът за публично-частното партньорство е приет на 17 юни 2005 г.</p> <p>Съгласно чл. 1, т.1 той регулира принципите и процедурите на сътрудничество между публичноправните субекти и частните партньори в областта на публично-частното партньорство.</p> <p>Според уебсайта на полското правителство (http://www.business.gov.pl) в основата на концепцията за публично-частното партньорство е възможността частни компании да извършват публични услуги на основата на договор с публичната институция, която по принцип е отговорна за извършването на тези услуги. Често то се изпълнява чрез формулата изграждане-експлоатация-прехвърляне (build-operate-transfer BOT), която означава например една компания да изгради газопреносна мрежа, след това да събере таксите за няколко години доставка на газ, като по този начин си възвърне инвестициите.</p> <p>За частните компании публично-частното партньорство е възможност за сключване на големи договори, а за институциите е възможност за реализиране на големи инвестиционни проекти, които не биха могли да бъдат реализирани по друг начин поради ограничени финансови ресурси.</p> <p>В Полша публично-частното партньорство все още е нова концепция. Преди приемането на Закона за публично-частното партньорство, реализацията на формулата е била затруднена, което не означава, че подобни проекти не са били извършвани.</p>

	<p>Правната уредба на обществените поръчки се съдържа в Закона за обществените поръчки (ACT of 29 January 2004 Public Procurement Law). Той е изменян на два пъти през 2005 г. с цел да бъде съобразен с директивите на Европейския съюз в областта на обществените поръчки 2004/17/ЕС и 2004/18/ЕС.</p> <p>В настоящето проучване не бе открит специален закон в областта на концесиите в Полша.</p>
<p>Предмет на публично-частното партньорство</p>	<p>Закон за публично-частното партньорство</p> <p>Чл. 2</p> <p>1. Предмет на договорите за публично-частно партньорство са осъществяването срещу заплащане на частни задачи/начинания от частен партньор за публичноправни субекти.</p> <p>2. Частният партньор поема изцяло или отчасти разходите по осъществяването на задачите по т. 1, или осигурява поемането им от други юридически лица.</p> <p>Чл. 3.</p> <p>1. Публично-частното партньорство може да бъде форма на изпълнение на задачи съгласно установените с този закон процедури и принципи, ако това дава полза за публичния интерес, която превишава облагите от други методи при изпълнение на тези задачи.</p> <p>2. Ползата за публичния интерес се изразява в намаление на разноските за публичноправния субект, по-високо ниво на предоставянето на услуги или по-малко затруднения за околната среда.</p>
<p>Дефиниции</p>	<p>Дефиницията за публично-частно партньорство е дадена в разпоредбата на чл. 1, т. 2 от Закона. Съгласно нея публично-частно партньорство е сътрудничество на публичноправните субекти (public entity) и частните партньори (private partner), основано на договор за публично-частно партньорство (public-private partnership contract) при изпълнението на публични задачи, когато това сътрудничество се осъществява съгласно принципите на този закон.</p>

В понятието частен партньор (private partner) се включват следните правни субекти:

- търговец;
- неправителствени организации;
- църковни и други религиозни сдружения;
- чуждестранни юридически лица, ако са търговци по смисъла на закона според регистрацията им и отговарят на условията за извършване на търговска дейност в Република Полша.

Съгласно Закона публичноправни партньори (public entity) са:

- органи на държавната администрация;
- органи на местното самоуправление и техните сдружения;
- държавни училища;
- автономни публични здравни заведения;
- Полската академия на науките и организации, основани от нея;
- държавни юридически лица или такива на местното самоуправление, изпълняващи публични задачи, с изключение на търговци, банки и търговски дружества.

Дейности (undertakings) са:

а) планиране или изпълнение на инвестиционни проекти в изпълнение на публични задачи;

б) предоставянето на услуги за период по-дълъг от 3 години, ако това обхваща изпълнение, поддръжка или управление на обекти;

в) дейност, насочена към икономическо и социално развитие, включително развитие на градовете или определена част от тях, или на друга област, извършвани на основата на проект на публичноправния субект или комбинирани с проекта на частен партньор, ако възнаграждението на частния партньор не се заплаща в брой от публичноправния субект;

г) научни, образователни или културни дейности, които способстват за осъществяването на публични задачи, ако основното възнаграждение на частния партньор произтича от източник, различен от средствата на публичноправния субект.

	<p>Обекти– недвижими имоти, предприятия по смисъла на Гражданския кодекс, строежи по смисъла на Закона за строителството, движими и недвижими имущества.</p>
<p>Подготовка за публично-частно партньорство</p>	<p>Правната уредба на подготовката за публично-частното партньорство се съдържа в Глава 2 от Закона за публично-частното партньорство.</p> <p>Съгласно чл. 10 правният субект, заинтересуван от извършване на специфична дейност чрез публично-частно партньорство, може да отправи предложение до публичноправния субект за извършване на тази дейност.</p> <p>Отправилият предложението субект не може да се третира различно от публичноправния субект по време на процедурата за избор на частен партньор.</p> <p>За неуредените въпроси при избора на частен партньор законът препраща към Закона за обществените поръчки.</p> <p>Преди вземането на решение за изпълнение на специфична дейност чрез публично-частно партньорство публичноправният субект трябва да подготви анализ на дейността и да определи нейната ефективност, както и рисковете във връзка с изпълнението ѝ, свързани с:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) отчитане на различните методи на споделяне на риска между публичноправния субект и частния партньор и какво влияние ще бъде оказано върху дефицита в публичния финансов сектор; 2) икономическите и финансови аспекти на планираната дейност, включително сравнение на разходите по изпълнение на дейността под формата на публично-частно партньорство и под друга форма; 3) сравнение на ползата при изпълнение на дейността чрез публично-частно партньорство с ползата и социалните рискове при изпълнението на дейността под друга форма. <p>Информация за планираното изпълнение на специфични дейности съгласно принципите на публично-частното партньорство се публикуват в Бюлетина за обществените поръчки (the Bulletin of Public Procurement) и в Публичния информационен бюлетин (the Public Information Bulletin).</p>

<p>Принципи и процедури при избора на частен партньор</p>	<p>Чл. 14.</p> <p>При избора на частен партньор и договор за публично-частно партньорство относно неуредените по този закон въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за обществените поръчки (Act of 29 January 2004 – the Law on Public Procurement; Dz. U. No. 19, item 177, No. 96, item 959, No. 116, item 1207, No. 145, item 1537 and No. 273, item 2703) с изключение на изчерпателно изброени членове.</p> <p>2. В случаите, когато заплащането на частния партньор е изцяло в брой от средства на публичноправния субект, не се прилагат също конкретно посочени членове.</p> <p>Чл. 15.</p> <p>Най-добрата оферта е тази, която представя най-благоприятно съотношение между размера на заплащане и на други критерии по отношение на предмета на извършваната дейност, включително:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) разпределяне на риска, свързан с извършване на дейността между публичноправния и частноправния субект и 2) определянето на периодите и сумите на авансово заплащане за разходите, които следва да се заплатят в брой или на други задължения от страна на публичноправния субект, ако такива са планирани. <p>Чл. 16.</p> <p>Публичноправният субект, който сключи договор за публично-частно партньорство, при който е уговорено периодично или продължително заплащане за период по-дълъг от 3 години, трябва да вземе предвид разпоредбите на чл. 142, ал. 3 от Закона за обществените поръчки.</p> <p>При изпълнението на дейности, които са практически сложни или изискват иновативни решения, публичноправният субект може да покрие част от разходите за подготовка на офертата или офертите чрез общи условия (general conditions).</p>
<p>Договор за публично-частно партньорство</p>	<p>за и</p> <p>Уредбата за договора за публично-частно партньорство и осъществяване на публично-частното партньорство е в Глава 4 от Закона.</p>

<p>осъществяване на публично-частното партньорство</p>	<p>Чл. 18</p> <p>Договорът за публично-частно партньорство определя:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) целите и предмета на дейност и графика на нейното извършване; 2) общата сума на планираното заплащане за цялостното изпълнение на дейността, предмет на договора, независимо от неговия източник; 3) отговорностите на частния партньор във връзка с поемане на част от разходите за изпълнение на дейността, или уверение, че тези разходи ще бъдат поети от трето лице; 4) задълженията на публичноправния субект, включително сумата, принципите и сроковете на заплащане, когато такова се изисква, както и принципите на администриране/разпореждане с това заплащане; 5) нормите за качество, изисквания и стандарти, които ще бъдат приложими относно изпълнението на дейността; 6) правата на публичноправния субект по осъществяване на контрол на изпълнението на дейността от частно правния партньор или от дружествата по чл. 19, ал. 1; 7) за какъв период се сключва договора и условията за удължаване или намаляване на срока на договора, както и условията за предсрочното му прекратяване, преди изпълнението да е завършено, както и принципите на уреждане на заплащането/сметките (settlements) и компенсациите; 8) условията и процедурите за изменение на договора и за промяна на обхвата на извършваната дейност, ако такава възможност е предвидена при избора на частен партньор; 9) формите, сумата и принципите на определяне и превеждане на заплащането на частния партньор; 10) разпределянето на риска, свързан с изпълнението на дейността; 11) принципите и обхвата на застраховка на изпълнението на дейността, както и допълнителни гаранции и споразумения и задължения на лица по тази
---	---

	<p>точка;</p> <p>12) процедурата и принципите на разрешаване на спорове във връзка с договора;</p> <p>13) решенията на страните по договора, засягащи създаването на лица по чл. 19, ал. 1</p> <p>Чл. 19</p> <p>1. В договора за публично-частно партньорство може да се предвиди, че публичноправният субект и частният партньор могат да създадат дружество във връзка с изпълнението на договора.</p> <p>2. Целта и видът на извършваната дейност на дружеството по т. 1 не могат да излизат извън дефинирания в договора за публично-частно партньорство обхват.</p> <p>3. В договора за публично-частно партньорство се определя времето и условията, съгласно които публичният субект придобива дялове, собственост на частния партньор в дружеството по т. 1, след като приключи изпълнението на договора за публично-частно партньорство.</p> <p>Чл. 21.</p> <p>Договорът за публично-частно партньорство е недействителен в случаите на:</p> <p>1) неизвършване на анализите по чл. 11, ал. 1;</p> <p>2) неизготвяне на доклад по чл. 13</p> <p>Чл. 22</p> <p>Относно неуредените в тази глава въпроси се прилагат разпоредбите на Гражданския кодекс.</p> <p>Чл. 23</p> <p>За избора на субекти, които да осъществят частното</p>
--	---

	<p>партньорство или на дружество по чл. 19, ал. 1, доставки или строителство, свързани с подготовката, приключването или изпълнението на договора за публично-частно партньорство, се прилага чл. 121, ал. 2 от Закона за обществените поръчки.</p> <p>Чл. 24.</p> <p>Следните дейности изискват съгласие на съдружниците по чл. 19, ал. 1:</p> <ol style="list-style-type: none">1) продажба или обременяване с тежести на недвижими имоти или предприятия по смисъла на чл. 551 от Гражданския кодекс;2) изменение на предмета на дейност или на устройството на дружеството. <p>Чл. 26</p> <p>При възникнали спорове във връзка с договора за публично-частно партньорство се прилага полското законодателство.</p>
--	---

<p>САЩ</p>	<p>Правна уредба:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Правната уредба на публично-частното партньорство е на ниво щатско законодателство, като е обособена в различни сектори, напр. транспортен.
<p>Източници</p>	<p>http://ncppp.org/index.shtml http://www.fhwa.dot.gov/ppp/defined.htm</p>
<p>Общи положения</p>	<p>Публично-частното партньорство е споразумение между публична агенция (федерална, щатска или на местното самоуправление) и правни субекти на частния сектор. Чрез това споразумение уменията и активите на всеки от секторите (публичния и частния) се споделят при доставката на услуги или съоръжения в полза на обществеността.</p> <p>Освен споделяне на ресурсите всяка от страните споделя рисковете и възнагражденията при доставка на услугите и/или съоръженията.</p> <p>Публично-частните партньорства се използват регулярно в няколко сектора: воден и водопречистване, образователен, здравеопазване, изправителни домове/затвори, строителство, паркове и места за почивка/развлечение, технологичен.</p>
<p>Видове публично-частно партньорство</p>	<p>Дефинициите са цитирани по <i>"Public-Private Partnerships: Terms Related to Building and Facility Partnerships"</i>, Government Accounting Office, April 1999.</p> <p>Проектиране-изграждане-експлоатация (Design, Build and Operate - DBO) например проекти за отпадъчни води или изграждане-експлоатация-прехвърляне (Build-Operate-Transfer BOT). Частният партньор изгражда съоръжения по спецификации, зададени от публичната агенция, експлоатира ги за определен период от време съгласно договор или споразумение за франчайзинг (franchise agreement) с агенцията и в края на определения период прехвърля собствеността върху изградените съоръжения. В повечето случаи частният партньор осъществява отчасти или изцяло финансирането на съоръженията, като продължителността на договора или франчайзинга трябва да е достатъчна, за да може частният партньор да</p>

реализира разумна възвращаемост на инвестициите чрез събиране на такси от потребителите на съоръжението.

В края на периода на франчайзинг публичният партньор може да поеме изцяло експлоатацията на съоръжението или да сключи нов договор с досегашния или с нов частноправен партньор. Моделът ВТО е подобен на модела ВОТ. Прехвърлянето към публичноправния субект се осъществява по време, когато конструкцията е завършена, а не към края на франчайзинговия период.

Изграждане-притежаване-експлоатация (Build-Own-Operate (BOO))

Страната по договора изгражда и експлоатира съоръжението, без да прехвърля собствеността на публичния сектор. Правото на собственост на съоръжението остава за частния сектор, като няма задължение за публичния сектор да закупи съоръжението или да придобие правото на собственост.

Купуване-изграждане-експлоатация (Buy-Build-Operate (BBO))

BOO е форма на продажба на активи, която включва преустрояване/благоустрояване и разширяване на съществуващи съоръжения. Правителството продава актива на частноправния субект, който след това извършва необходимите подобрения за експлоатирането на съоръжението с цел печалба.

Договори за услуги (Contract Services)

Експлоатация и поддръжка (Operations and Maintenance)

Публичният партньор (федерален, щатски или на местното самоуправление) сключва договор с частния партньор за извършване и/или поддръжка на специфични услуги. Публичноправният партньор запазва собствеността и цялостното управление над публичното съоръжение или система.

Експлоатация, поддръжка и управление (Operations, Maintenance, & Management)

Публичният партньор (федерален, щатски или на местното самоуправление) сключва договор с частен партньор за експлоатация, поддръжка и управление на съоръжения или системи. Съгласно договора публичният партньор запазва собствеността над тези съоръжения или системи, но частноправният субект може да инвестира свой капитал тях. Всяка частна инвестиция внимателно

се изчислява във връзка с дела, при който се достига ниво на ефективност и спестявания съгласно условията на договора. Обикновено по-дългосрочните инвестиции предлагат по-добра възможност за възвращаемост на инвестициите, направени от частноправния партньор. Често този тип публично-частно партньорство се използва на ниво местно самоуправление при реализирането на проекти за услуги, свързани с водопречистване.

Проектиране-изграждане (Design-Build (DB))

Частният партньор проектира и изгражда съгласно проект на публичноправния субект. Този вид партньорство спестява време, пари, осигурява по-добри гаранции при разпределяне на риска. Публичноправният субект е собственик на обекта и е отговорен за експлоатацията и поддръжката.

Проектиране-изграждане-поддръжка (Design – Build - Maintain DBM)

Подобен е на DB, освен по отношение на поддръжката на съоръженията за определен период от време, за която отговаря частноправният партньор. Последният поема рисковете при реализацията на партньорството. Публичноправният партньор притежава и експлоатира обектите.

Проектиране-изграждане-експлоатация (Design - Build-Operate (DBO))

Сключва се договор за проектиране, изграждане и експлоатиране, като собствеността на обекта се запазва за публичния сектор, освен ако проектът е design/build/operate/transfer или design/build/own/operate. Този тип партньорство включва четири етапа: договор за проектиране от архитект и инженер; отделен договор със строител на конструкцията; придобиване право на собственост и последваща експлоатация.

Финансово предприемачество (Developer Finance)

Частноправният субект финансира изграждането и увеличаването на публичноправните съоръжения в замяна на правото да изгради жилища, магазини и/или индустриални съоръжения на тези места/парцели.

Частният предприемач има право да използва съоръженията и да получава в бъдеще доходи от таксите, събирани от потребителите.

Enhanced Use Leasing (EUL)

Това е програма на Department of Veterans Affairs (VA), която включва различни видове договори за лизинг (вкл. lease/develop/operate и build/develop/operate). VA може да сключва дългосрочни договори за лизинг с частния сектор или други публичноправни субекти, различни от VA, срещу справедливо заплащане (в пари или в натура), което води до по-добри възможности за развитие на мисиите или програмите на VA.

Вземане на лизинг - разработване – експлоатация Lease/Develop/Operate (LDO) или изграждане-разработване-експлоатация Build/Develop/Operate (BDO)

При този договор за партньорство частноправният субект взема на лизинг или закупува съществуващи съоръжения на публичноправния субект, инвестира свой собствен капитал в обновяването им, модернизира ги и/или ги разширява. Впоследствие експлоатира съоръженията съгласно сключен договор с публичноправния субект.

Вземане на на лизинг - закупуване (Lease/Purchase)

Това е договор за закупуване на разсрочено плащане. Частноправният субект финансира и изгражда ново съоръжение, което впоследствие отдава под наем на публичноправния субект. Последният изплаща лизингови вноски на частноправния субект, съгласно определен от страните график. В края на периода на лизинговия договор публичноправният субект придобива право на собственост на съоръжението или го закупува като доплаща за стойността му.

Този тип партньорство най-често се използва от General Services Administration за построяване на федерални офис сгради, както и от отделните щати за построяване на затвори или изправителни домове.

Продажба с обратно наемане (Sale/Leaseback)

Това е финансово споразумение, в което собственикът на съоръжението го продава на друг правен субект и впоследствие го наема обратно от новия собственик.

И публичноправният, и частноправният субект може да използват продажбата с обратно наемане поради различни причини. Иновативно приложение на продажбата с обратно наемане е продажбата на публично съоръжение на публична или частна холдингова компания с цел да се ограничат правителствените задължения. Вече под силата на това споразумение, правителството, което е продало съоръжението, го наема обратно и продължава да го

експлоатира.

Готови за обитаване съоръжения (Turnkey)

Публичноправният субект сключва договор с частен инвеститор/продавач за проектиране и изграждане на съоръжения в съответствие със специфични критерии. Частният предприемач изгражда съоръженията за фиксирана цена и поема риска да се обвърже с тази цена. Частноправният партньор използва специфични техники при изграждането, които позволяват съоръженията да бъдат завършени за значително по-малко време и при по-ниски разходи от традиционните техники.

<p style="text-align: center;">ФРАНЦИЯ</p>	<p>Правна уредба:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Наредба номер 2004 – 559 от 17.06.2004 г. относно договорите за партньорство (Ordonnance n°2004-559 du 17 juin 2004 sur les contrats de partenariat), приета въз основа на Директива 2004/18/ЕС; • Общ кодекс за териториалните административни единици (Code general des collectivites territoriales) – книга 4, Общи принципи, глава 4, чл. 1414 – 1 до 1414 – 16 (изменени от Наредбата); • Циркулярно писмо от 29 ноември 2005 г., отнасящо се до договорите за партньорство – на вниманието на териториалните административни единици (Circulaire du 29 novembre 2005 relative aux contrats de partenariat à l'attention des collectivités territoriales); • Кодекс за публичните сделки (Code des marches publics – nouveau) – този кодекс изцяло прилага принципите на Директивата, но публичните сделки, за които се говори в него не се третират като публично-частно партньорство. <p>В последващото изложение се има пред вид наредбата, нейното прилагане в Общия кодекс за териториалните административни единици и Циркулярното писмо, което служи за поясняване на някои нейни основни положения. Освен това се прави разграничение на договорите за партньорство от публичните сделки и поръчките (което съответства на концесии и обществени поръчки по българското законодателство), за които се прилага Кодекса за публичните сделки. При договорите за публично партньорство се използват процедури от областта на публичните сделки и поръчки – състезателен диалог и събиране на оферти, но това не поставя равенство между тях.</p>
<p>Източници</p>	<p>www.legifrance.gouv.fr</p>
<p>Приложно поле</p>	<p>Нуждата от създаване на договори за партньорство. Съотношение със сродни фигури.</p> <p>Териториалните административни единици разполагат с</p>

	<p>множество начини за действие посредством сключването на договори, чрез които да упражняват своята мисия относно публичните услуги. До 2004 г. тези договорни отношения са под формата на публични сделки (за пряка покупко-продажба на работа, доставки или услуги) или поръчки за воденето на публична услуга за определен период в икономически или търговски аспект, като възнаграждението е подсигурано от експлоатирането. До създаването на договорите за партньорство липсва юридическо средство, чрез което да се възложи на трето лице отговорността за финансирането, замислянето (изцяло или отчасти), реализирането, поддържането и ръководенето на публични строежи или поддръжка или услугите, произтичащи от мисията на публичните организации, в замяна на публично възнаграждение разпределено във времето.</p> <p>Договорите за партньорство са първият механизъм – прост и с глобално приложение, който позволява на всички административни единици и по-специално на териториалните, които са първостепенни разпределители на бюджетни средства, да практикуват публично-частно партньорство. Договорите за партньорство запълват една празнота при публичните поръчки и едновременно с това позволяват на териториалните административни единици да изпълняват своята мисия по един по-ефикасен начин и по-добре да отговарят на очакванията на своите жители.</p> <p>Един договор за публично партньорство се състои най-малко от следните три елемента:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Частно финансиране на необходимите инвестиции в публична услуга в дългосрочен план; • Изграждане или трансформиране на съоръжения или поддържане или други инвестиции (включително и нематериални); • Тяхното издържане, поддръжка и/или тяхната експлоатация или управление. <p>Сфери на приложение. Наредбата не ограничава възможните начини за реализация на договорите за партньорство. Но те са конкретно пригодени за реализацията на определени проекти на административните териториални единици като:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Учебна инфраструктура: училища, колежи, лицей, образователни институти и т.н.; • Сгради и услуги, свързани със здравеопазването и
--	--

	<p>социалните услуги: напр. болници, детски ясли;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Публично осветление и пътна сигнализация; • Пътна поддръжка, места за престой и паркиране и транспорт; • Информатизация на местните публични услуги; • Културни и спортни съоръжения: стадиони, басейни, музеи, културни центрове и др.; • Проекти за градско и туристическо устрояване; • Определени инфраструктури в областта на водоснабдяването, пречистването и преработката на отпадъци. <p>Единствените ограничения, които се отнасят до договорите за партньорство са от юридически и икономически характер: спешност и сложност на проекта и резултат от предварителна оценка.</p> <p>Според чл. 2 от наредбата договори за партньорство могат да бъдат сключвани за реализирането на проекти, за които е необходима оценка, към която публичното тяло пристъпва преди стартирането на процедурата по сключване на договора:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Когато въпреки че държи сметка за сложността на проекта, публичното тяло няма обективна мярка, чрез която да определи самостоятелно и предварително техническите средства, които да отговорят на неговите нужди или да изгради финансовите или юридически основи на проекта; или когато проекта има спешен характер; • В изложение се описват с точност мотивите от икономически, финансов, юридически и административен характер, които съпътстват договора. След сравнителен анализ особено на крайната цена, освен това на изпълнението и на разпределението на рисковете, на различните възможности, може да се реши да се проведе процедура по сключване на договор за партньорство. При спешни случаи това изложение може да бъде съкратено. <p>Оценката се представя на разискващия съвет на териториалната административна единица или на разискващия орган на публичното учреждение, които се произнасят по принцип относно прибягването до договор за партньорство.</p>
--	---

	<p>Юридическите условия за сключването на договор за партньорство са две – алтернативно дадени – сложност на проекта или спешност на случая. Проверката за съществуването на тези юридически предпоставки има своите последствия и при условията на процедурата по сключване на договора. В случаите на сложност, публичното тяло има на свое разположение процедура, наречена „състезателен диалог”, докато при случаите на спешност публичното тяло може да прибегне до класическата процедура за събиране на оферти.</p> <p>Сложност на проекта</p> <p>Процедурата „състезателен диалог” е същата като тази, която се прилага при публичните сделки и е описана в чл. 29 от Директива 2004/18/ЕС – когато една сделка е определено сложна. Този критерий е обективен, защото се смята, че винаги публичното тяло може да определи какви са неговите нужди. Според Европейската комисия проекти, които са сложни, са тези относно транспортната инфраструктура и големите информационни мрежи. Но и много по-малки проекти могат да бъдат дефинирани като сложни, ако така прецени териториалната административна единица. Като сложни се считат и проектите, при които не може предварително да се предвиди с точност какви ще бъдат финансовите и юридически условия. Ето защо в чл. 2 от наредбата е посочено, че случаят е сложен, когато публичното тяло не може да определи „самостоятелно и предварително”.</p> <p>Спешност</p> <p>Това понятие е дефинирано в решенията на Конституционния съвет и Държавния съвет. Случаят е спешен, когато се основава на причини от общ интерес, свързани с нуждата да улесни и ускори изграждането на сгради за армията и полицията, например.</p> <p>Сравнителен анализ</p> <p>Прави се сравнение също и с другите възможни форми на сътрудничество между частен и публичен субект (публични сделки, поръчки и др.). Сравнителният анализ служи като доказателство, че има интерес да се прибегне до договор за партньорство; служи като една обща рамка за съдържанието на договора за партньорство; служи за основа на бъдещите преговори.</p>
Понятие за „договор	

за партньорство”	<p>Договорите за партньорство са административни договори, чрез които държавата или друго публично образувание възлага на трето лице, за период, определен в зависимост от продължителността на погасяването на инвестициите или получените условия за финансиране, една цялостна задача, отнасяща се до финансирането на дейности или на снабдяване, необходимо в областта на публичните услуги; изграждането или трансформирането на дейностите или снабдяването, също така и тяхната поддръжка, тяхното попълнение, тяхната експлоатация или управление и в случай на нужда и на други престации на услуги, произтичащи от упражняването от публичното тяло на компетенциите, с които е натоварено, свързани с предоставяне на публична услуга.</p>
<p>Субекти, които могат да участват</p>	<p>Договорите за партньорство не са запазени за изпълнение от големите предприятия с държавно участие, нито за големите частни предприятия. Първият договор от подобен род е възложен на средно предприятие.</p> <p>Могат да участват лица, които не са изключени по смисъла на чл. 4 от наредбата и имат достатъчно технически, професионални и финансови възможности.</p> <p>При процедурата за възлагане на договор за партньорство не могат да участват (чл. 4) :</p> <ul style="list-style-type: none"> • Лица, които са извършили нарушения преди по-малко от 5 години, по Наказателни Кодекс, Кодекса на труда и Общия данъчен кодекс; • Лица, които са в процедура по ликвидация или преобразуване или подлежат на подобни процедури по нечие чуждо право; • Лицата, които не са подали техните данъчни и социални декларации за предходната година или не са ги заплатили. Списък на данъците и други подобни, които следва да бъдат заплатени, за да може да се участва в процедурата са определени с декрет.
Процедури	<p>Консултативната комисия на местните публични органи, създадена за всички териториални единици с население над 10 000 души трябва предварително да се консултира с разискващия съвет или разискващия</p>

	<p>орган относно всички проекти за партньорство и за предпочитане преди да се ангажира с предварителна оценка.</p> <p>След това, след като е изградена функционална програма, която отразява нуждите на териториалната единица и е извършена предварителна оценка, докладът, който съдържа тази оценка (оценъчен доклад) трябва да бъде представен на разискващия съвет на териториалната единица или разискващия орган на публичното учреждение, които се произнасят по принцип за прибягването до договор за партньорство и за процедурата за сключване, която трябва да бъде спазена – състезателен диалог или събиране на оферти. Тези разисквания се подчиняват на обичайния контрол за законност по френското законодателство.</p> <p>След извършената оценка териториалната единица трябва да зададе средства за провеждане на една ефикасна процедура, която да бъде прозрачна и да уважава принципите за свобода на достъпа и равенство по отношение на кандидатите. Оттам нататък правилата за обявяване и избор на кандидатите се различават според това дали ще се приложи състезателен диалог при сложен случаи или събиране на оферти, когато случаят е спешен.</p> <p>Оценъчен доклад. Участието на експерти е задължително при изработването на оценъчния доклад на държавно ниво. Мисията по реализирането на договорите за партньорство е възложена на министъра на икономиката, финансите и индустрията и на държавно учреждение с междуминистерствен характер. За административните териториални единици не е необходимо да се прибягва до оценка от този орган, за да извършат оценка.</p> <p>Обявяване и избор на кандидатите</p> <p>Обявлението за процедурата трябва да бъде обявена по начин, които осигурява конкурентността. Това обявление се прави по същия начин както за публичните сделки. Когато стойността на проекта надхвърля 230 000 евро, обявлението трябва да бъде публикувано и в официалния вестник на ЕС, където се публикуват и обявленията за публични сделки. Трябва да се посочи на този етап коя от двете процедури е избрана от публичното тяло. Трябва да има минимум трима кандидати при състезателни диалог и пет при събирането на оферти. Броят трябва винаги да бъде адекватен на броя на субектите, които осъществяват дейност в дадения сектор, за да може да се осигури</p>
--	--

	<p>конкуренция.</p> <p>След 40 дни се обявяват кандидатите допуснати до процедурата. В декрет 2004 – 1145 от 27 октомври 2004 година се съдържа изчерпателно изброен списък на документите, които се изискват от кандидатите.</p> <p>Изборът, се основава на критериите посочени в обявлението. Кандидат, чиято кандидатура е отхвърлена, може да подаде молба, на която публичното тяло трябва да отговори като посочи своите мотиви за отказа.</p> <p>Състезателен диалог. Отговорното публично тяло се ангажира с диалог с всеки един от кандидатите, докато те не достигнат до положение, в което могат да отправят своето първо предложение. Публичното тяло трябва да посочи срок, в който кандидатите да представят това предложение. Целта на състезателния диалог е да позволи на кандидатите да усъвършенстват своите предложения, а на публично тяло да прецизира своя проект. В тази фаза кандидатите могат да проявят своята креативност като предлагат оптималните според тях решения. Диалогът се провежда самостоятелно с всеки един от кандидатите като се спазва строга поверителност. Всеки кандидат бива изслушван в условията на стриктно съблюдавано равенство. Публичното тяло не може да дава на определени кандидати информация, която може да ги облагодетелства. Освен това не може да разкрива на останалите кандидати предложените разрешения или поверителна информация, които са представени от друг кандидат по време на обсъжданията с него.</p> <p>По време на диалога не могат да бъдат променяни първоначалните елементи, посочени в обявлението.</p> <p>В края на диалога трябва да бъде предадена крайна оферта. Това става в действителност, когато публичното тяло реши, че е определило какви са разрешенията, които отговарят на неговите нужди. Тогава то приканва кандидатите да представят крайна оферта, основана на диалога. Тя трябва да бъде представена най-късно до един месец. В този момент публичното тяло определя условията за изпълнение на договора, посочва кои са тези условия, които подлежат на изменение по време на действието на договора, правата и задълженията на лицето, на което се възлага договора и в краен случай доуточнява критериите за присъждане на договор.</p> <p>Крайният резултат от състезателния диалог трябва да бъде сравнен с предварителната оценка най-вече по</p>
--	--

	<p>отношение на разпределението на риска, финансовите елементи. Ако има очевидно несъответствие между двете, договорът не може да бъде сключен.</p> <p>Процедура по събиране на оферти: Тази процедура няма нищо особено и протича като всяка друга подобна. Офертата трябва да се предаде до 15 дни, тъй като случаят е спешен.</p> <p>Възлагане на договора</p> <p>Договорът се сключва с кандидата, който представи най-икономичната и най-облагодетелстваща оферта. До 10 дни публичното тяло трябва да уведоми останалите кандидати, че тяхната оферта е отхвърлена. При неспазване на това условие договорът се анулира.</p> <p>До 15 дни след сключването на договора той се представя на представител на държавата заедно с необходимите документи, които позволяват да се осъществи контрол за законност.</p>
Защита	<p>Промяната на клаузи от договора, отнасящи се до санкции и наказания, трябва да бъде балансирана. Промените трябва да се основават обективно на изпълнението на договора. Наказанията трябва да бъдат определяни по реалистичен начин, тъй като диспропорционални такива могат да имат непродуктивен ефект и да доведат до повишаване на крайната цена на проекта.</p> <p>Може да бъде определено в договора в случай на противоречие, неизпълнение и т.н. да се прибегне до арбитраж – пред френски съд и с приложимо право - френското. Има се предвид арбитраж като доброволен съд.</p> <p>Публичното тяло трябва да предостави на кандидатите, чиито оферти са отхвърлени, подробни обяснения, в които да посочи с какво избраната оферта превъзхожда тази на кандидата. Договорът за партньорство не може да бъде сключен, докато не бъде съгласуван с министъра на икономиката или негов представител.</p>

<p>ЧЕХИЯ</p>	<p>Правна уредба:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Закон № 139 за концесионните договори и процедурите за разпределение на концесиите от 14 март 2006 г. • Закон за обществените договори от 14 март 2006 г.
<p>Източници</p>	<p>http://www.pppcentrum.cz/index.php?lang=en&cmd=page&id=1194</p>
<p>Приложно поле</p>	<p>Законът за концесиите въвежда в националното право на Чехия Директива 2004/18/ЕС и регулира сключването на договорите за предоставяне на концесия (концесиите за пътища се регулират от отделен закон).</p> <p>Законът за обществените договори въвежда в националното право на Чехия съответните актове на Европейската общност и регулира процедурите за обществени доставки (public procurement), проектантските конкурси и рамковите договори.</p>
<p>Понятие за публично-частно партньорство</p>	<p>Като публично-частно партньорство се определят всички форми на взаимодействие на посочените подолу субекти в рамките на предвиденото от двата закона.</p> <p>Релевантни сфери на дейност са: петролната промишленост, топлофикацията, електродобивната и електроразпределителна промишленост, водното регулиране, обществения транспорт и транспортната инфраструктура, пощенските услуги, добивната промишленост, строителството на летища, военни и граждански пристанища или други терминали на въздушния, морския или речния транспорт.</p>
<p>Дефиниции</p>	<p>Концесионен договор – това е договор, по силата на който концесионерът се задължава да извърши услуги или освен това да извърши определена работа, а концедентът се задължава да позволи на концесионера да се ползва от облагите, произтичащи от изпълнението на услугата или от експлоатацията на построеното. Когато е адекватно се предвижда и частично плащане от страна на концесионера.</p>

	<p>Проект за концесия – В случай, че стойността на проекта е над определени прагове се изготвя задължително предварителен проект, който съдържа предмета на бъдещия договор, основните икономически и юридически характеристики и подлежи на одобрение от висш колективен орган на управление (правителството, самоуправляваща се област, общински съвет)</p> <p>Обществен договор – акт за доставяне (procurement), осъществен във формата на договор между възложителя и изпълнителя/изпълнителите за доставка, услуга или изпълнение на определени строителни работи срещу определен паричен интерес.</p> <p>Обществените договори според предмета си се делят на такива за доставки, за услуги и за строителство, а според стойността си на такива под прага, над прага и малки обществени договори.</p> <p>Договори за обществени доставки – предметът им е доставянето на стоки, които се купуват, изплащат, наемат, дават на лизинг. Тук се включват и някои услуги, свързани със стоките (напр. монтаж, гаранция, сервиз и т.н.)</p> <p>Договори за обществено строителство – свързани са с изпълнението на определени строително-монтажни работи, както и на свързаните с тях доставки или услуги.</p> <p>Договори за обществени услуги – това са тези договори, които не попадат в обхвата на горните два вида.</p>
<p>Субекти, които могат да участват</p>	<p>Възложители могат да бъдат:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Чешката република; • създадени от държавата организации; • местни органи на самоуправление или създадени и финансирани от тях организации; • други юридически лица, които са създадени в обществен интерес, нямат стопански характер и са финансирани в голяма степен от държавата

	<p>или са под нейния контрол;</p> <ul style="list-style-type: none"> • други лица под контрола на публичния сектор; • “субсидирани възложители” – получават над 50% от средствата от някои от гореизброените и изпълняват договори за обществено строителство или обществени услуги (тук се включват строежите на медицински сгради, съоръжения за отдих и почивка, спортни съоръжения, училища, административни сгради); • “възложители в отделните сектори”, когато са им предоставени специални или изключителни права в определена област; • “Централизирана служба по поръчките”. <p><u>Изпълнители са субектите на частното право.</u></p> <p>Не е предвидена законодателна възможност субектите на частното право да инициират процедура за ПЧП.</p>
Процедури	<p>Възможните процедури за разпределение на обществените договори са:</p> <ul style="list-style-type: none"> • открита процедура – обявява се намерението за сключване на договор на неограничен брой кандидати; • процедура с ограничен брой кандидати – на неограничен брой кандидати се обявява намерението за сключване на договор, но от тях се изисква да отговарят на определени критерии; <p>Възложителят трябва да използва откритата или ограничената процедура, освен когато е предвидено друго.</p> <ul style="list-style-type: none"> • процедура на договаряне с публикуване – използва се, когато предходни открита, ограничена процедура или конкурентен диалог не са довели до сключването на договор или се предполага, че използването на друга процедура няма да доведе до желанния резултат; • процедура на договаряне без публикуване – използва се при същите условия, както горната, но когато и тя не е подходяща или не е довела до

	<p>желания резултат;</p> <ul style="list-style-type: none"> • състезателен диалог – използва се, когато договорът е “особено сложен” и се обсъждат всички конкретни условия по него; • опростена процедура за договорите със стойност под прага; • рамков договор – това е споразумение с определен срок, с което се определят условията за сключването на индивидуални договори за строителство, услуги или доставки през срока между възложителя и изпълнителя или изпълнителите; • динамична система за закупуване – това е изцяло електронен способ за сключване на чести договори за доставки, услуги, строителство; • електронен търг – наддаването се извършва по електронен път, както и някои елементи от оценката на предложенията; приложим е при откритата, ограничената процедура, договарянето с публикуване и опростената процедура за договорите със стойност под прага; • разделяне на договора на части; • проектантски конкурси – прилагат се в сферата на строителството, архитектурата, проектирането и обработката на данни; целта е да се получи план или проект.
Контрол	<p>Министерството на финансите упражнява финансов контрол върху концесионните договори.</p> <p>Министерството на регионалното развитие поддържа регистър на концесионните договори, в който се съдържа подробна информация за концесионерите и концесионните договори.</p>
Защита	<p>При нарушаване на закона от страна на възложителя, засегнатата страна има право да оспори действието пред него в 15 дневен срок.</p> <p>Създадена е Служба за надзор над обществените договори, която контролира всички действия на</p>

	<p>възлагащите органи и може да издава предварителни разпореждания. Тя действа при сезиране, но и служебно (<i>ex officio</i>).</p> <p>Всички действия са предмет и на административен контрол, когато представляват административни нарушения.</p> <p>Европейската комисия участва като помирител във всички спорове, които попадат в обхвата на правото на ЕС.</p>
--	--

Използвана литература

1. Ръководство за процеса на реализация на ПЧП проект (Модел на ПЧП процес), Министерство на финансите, януари 2006.
2. Вътрешни правила за приложение на публично-частно партньорство, ИАНМСП, София, 2006.
3. Directive 2004/18/EC of the European Parliament and of the Council of 31 March 2004 on the coordination of procedures for the award of public works contracts, public supply contracts and public service contracts.
4. Directive 2004/17/EC of the European Parliament and of the Council of 31 March 2004 coordinating the procurement procedures of entities operating in the water, energy, transport and postal services sectors.
5. LAW 3389/22.09.05 Public Private Partnerships – Greece.
6. Act on Public Contracts - Czech Republic.
7. Concession Act (ACT No. 139) - Czech Republic.
8. Bundesgesetz über die Vergabe von Aufträgen – Austria.
9. Contrats de Partenariat de L'état et de Ses Établissements Publics – France.
10. Developing Public Private Partnerships in New Europe, PriceWaterhouseCoopers, May 2004.
11. Public Procurement in Europe, Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato S.p.A. S. - Roma, 2005.
12. Framework for Public-private Partnerships - Ireland, Infrastructure and PPP Section, Department of the Environment, Heritage and Local Government, November, 2001.
13. Assessment of Projects for Procurement as Public Private Partnership - Ireland, Central PPP Policy Unit, November 2006.
14. Model Legislative Provisions on Privately Financed Infrastructure Projects, United Nations Commission on International Trade Law, New York, 2004.
15. For the Good of the People: Using Public-Private Partnerships To Meet America's Essential Needs, whitepaper, National Council for Public-Private Partnerships, 2002.
16. Critical Choices: The Debate Over Public-Private Partnerships and What It Means For America's Future, whitepaper, National Council for Public-Private Partnerships, Washington DC, September 2003.
17. PPPs – American Style, The PFI Journal, issue 39, October 2002.